

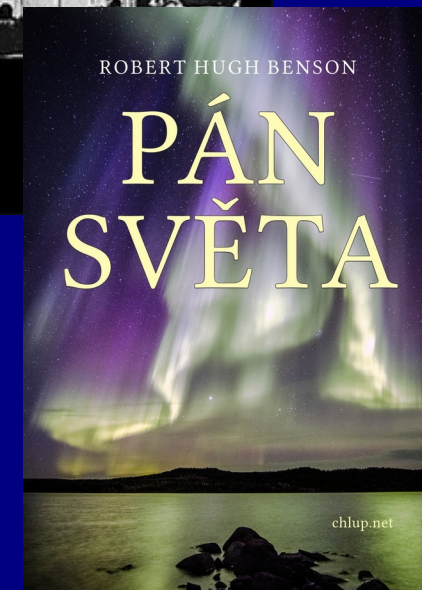
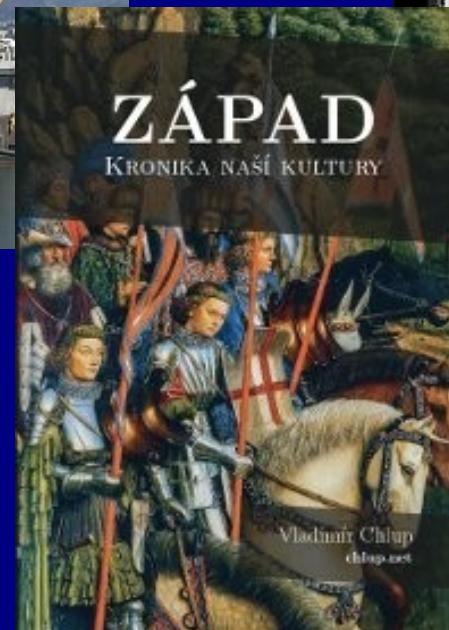
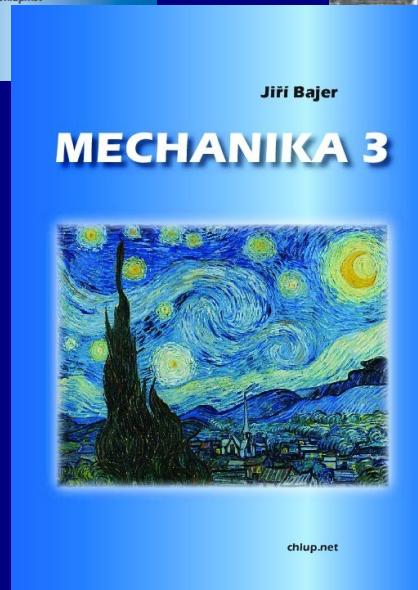
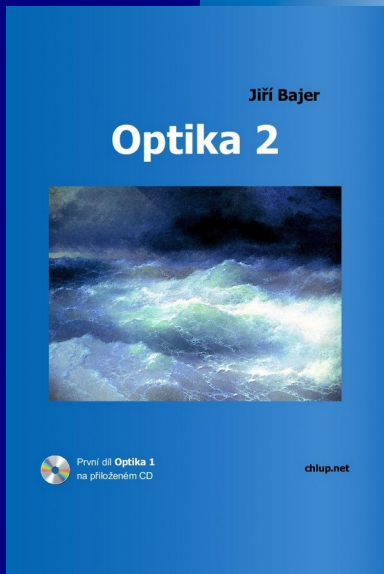
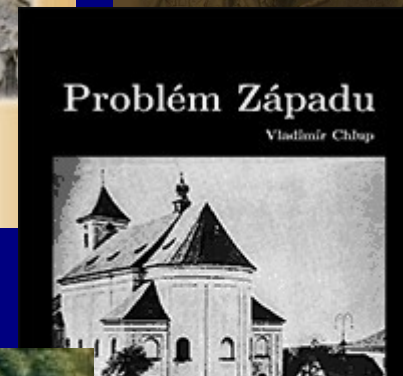
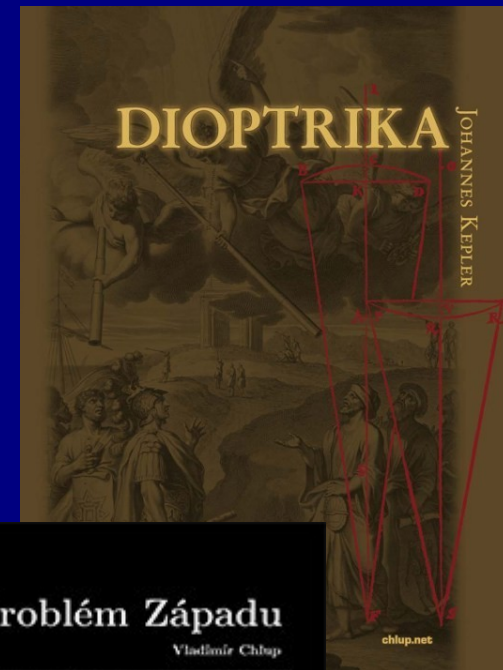
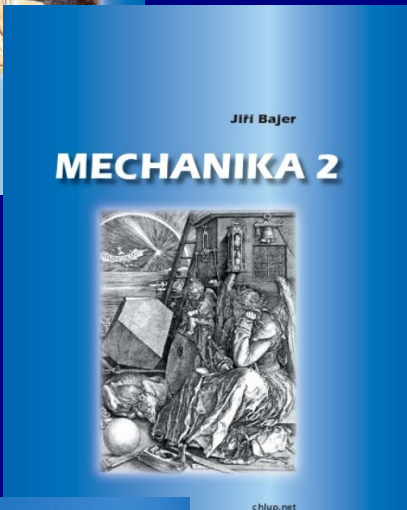
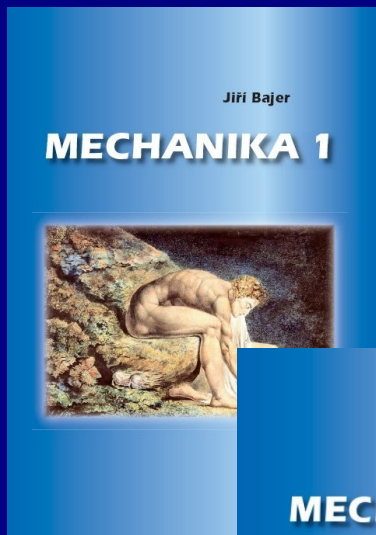
Pán světa

Robert Hugh Benson

Vladimír Chlup

12. prosince 2024
Olomouc

Vydavatelství - chlup.net

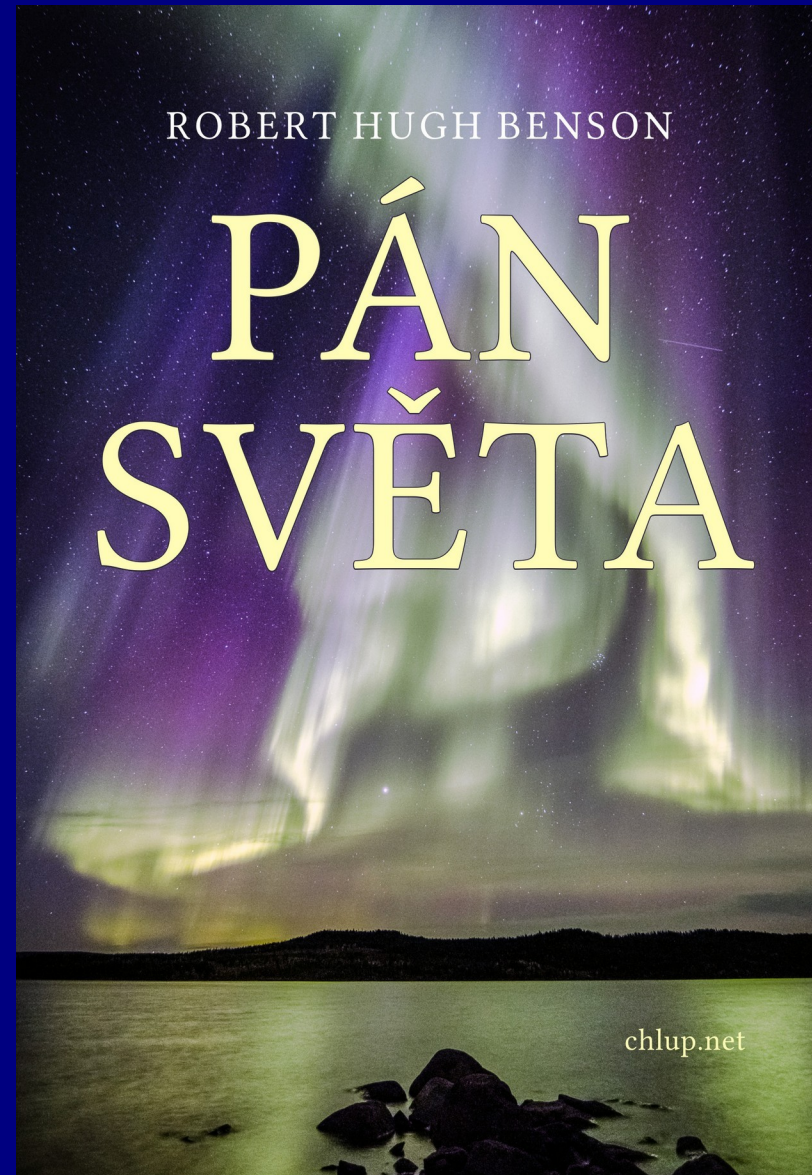

Robert Hugh Benson: Pán světa

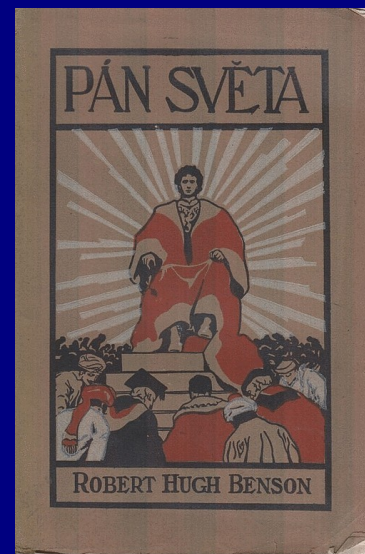
Londýn 1907

Olomouc 2024

Praha 1913

Studio Vox

O autorovi knihy Pán světa

V jaké době byla kniha napsána?

Kdo knihu napsal?

Proč ji psal?

Co se o knize říkalo a co se o ní říká dnes?

Má cenu ji číst?

Pán světa – doba roku 1907

- **věda a technika**

Max Planck 1901 -zákony záření

A. Einstein 1905 – teorie relativity

Výzkum radioaktivity

G. Marconi 1901 – bezdrátové spojení

F. Zeppelin 1900 – první let LZ1

Orville a Wilbur Wrightovi - 1903

- **víra**

1903 Pius X. - novotomismus

*1903 Francie odluka státu a
církve*

- **psychologie**

1902 – Z. Freud - hnutí psychologů

hypnóza, seance, duchařina

- **socialismus, válka**

rusko-japonská válka 1904

V. I. Lenin 1903 – vůdce bolševiků

srdečná dohoda Francie a VB -1904

revoluce v Rusku - 1905

- **literatura**

1904 J. Verne: Pán světa

1908 H.G. Wells: Válka ve vzduchu

1908 H.Sienkiewicz: Quo vadis

1900 V. Solovjev: Antikrist

1895 F. Nietzsche: Antikrist

1906 S. Lagerlofová: Cesta Nielse

1902 A. C. Doyle: Pes baskervillský

Vzducholodě 1. desetiletí 20. století představy a skutečnost

Julius Verne 1904

Pán světa

G. Roux

H. G. Wells 1908

Válka ve vzduchu

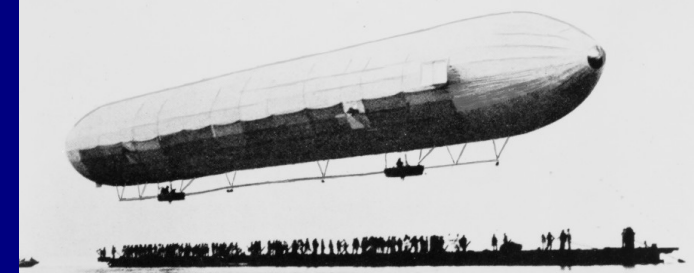
Londýn 1907

Nulli Secundus 1

délka 37m

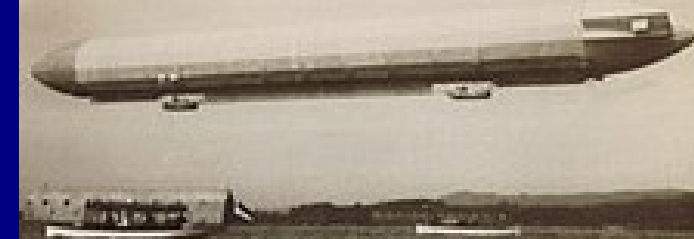

Zeppelin LZ1 - 1900

délka 128m, rychlost 27 km/hod, dostup 400 m

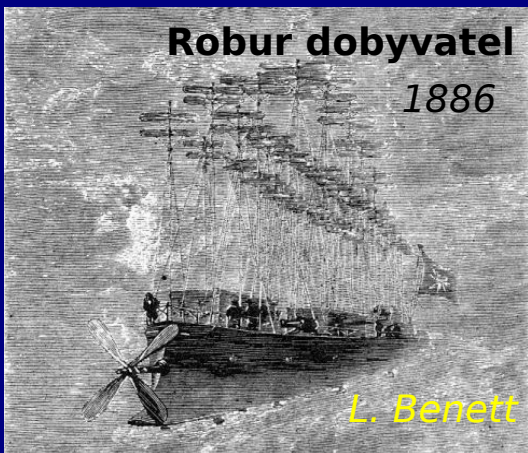
Zeppelin LZ3 - 1907

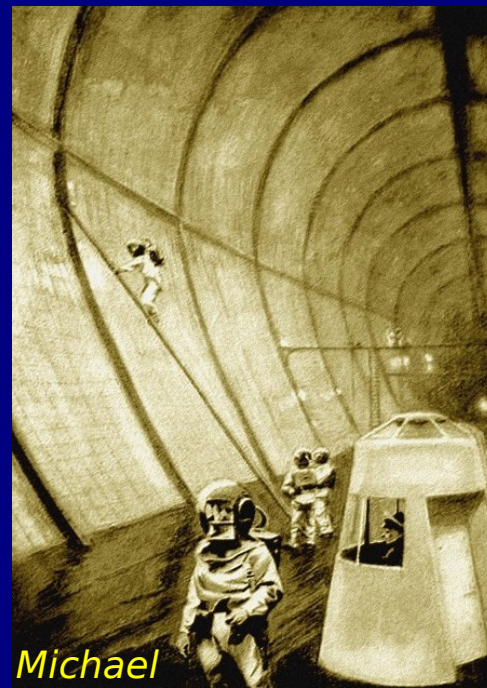
délka 128m, rychlost 40 km/hod, nosnost 25 lidí

Robur dobyvatel

1886

L. Benett

Michael

Vzducholodě po roce 1908

**Bombardování Varšavy 1914
Schütte-Lanz SL2**

LZ 127 Graf Zeppelin nad Jeruzalémem - 1931

délka 236m, rychlost 130 km/hod,
dostup 1700 m, cestujících 25

Hindenburg 1937

US námořnictvo 1943

Bodamské jezero 2024

Pozemní doprava 1. desetiletí 20. století

1895: Landauer – první autobus na světě

1905: Německo – autobusy Daimler

V roce 1908 byl zahájen provoz první poštovní autobusové linky v českých zemích na trasách Pardubice - Bohdaneč a Pardubice - Holic.

Autobusy Laurin a Klement měly dřevěnou karoserii, čtyřválcový benzinový motor 24 HP, přední dřevěná kola byla s obručkami z plné gumy. Zadní kola poháněly řetězy. Spotřeba při rychlosti 26 km/hod byla až 62 litrů na 100 km. Trasa Pardubice-Bohdaneč (11 km) trvala podle jízdního řádu 64 minut.

Prorocké vize doby Pána světa

Humanistické náboženství - člověk je Bůh

Pozemní komunikace

Pavučinová síť silnic propojí všechna města a obce, paralelně vedle sebe budou silnice

- pro nejrychlejší vozidla 240 km/hod
- pomalejší vozidla do 100 km/hod
- levná státní linka s rychlostí do 50 km/hod
- silnice pro chodce, cyklisty a malá vozidla do 30 km/hod

Železnice s elektrickým pohonem a rychlostí 240 km bez oken, aby cestující nerušilo kmitání venkovního světla

Letecké spoje

Vzducholodě slouží jako veřejná hromadná doprava

- obvyklá cestovní rychlost kolem 200 km/hod
- letiště ve všech velkých městech
- lehkostí přelétají vysoké hory
- komfort pro cestující

Rozvoj eutanazie

Syntetické jídlo

Objev a zavedení umělého světla (patrně LED)

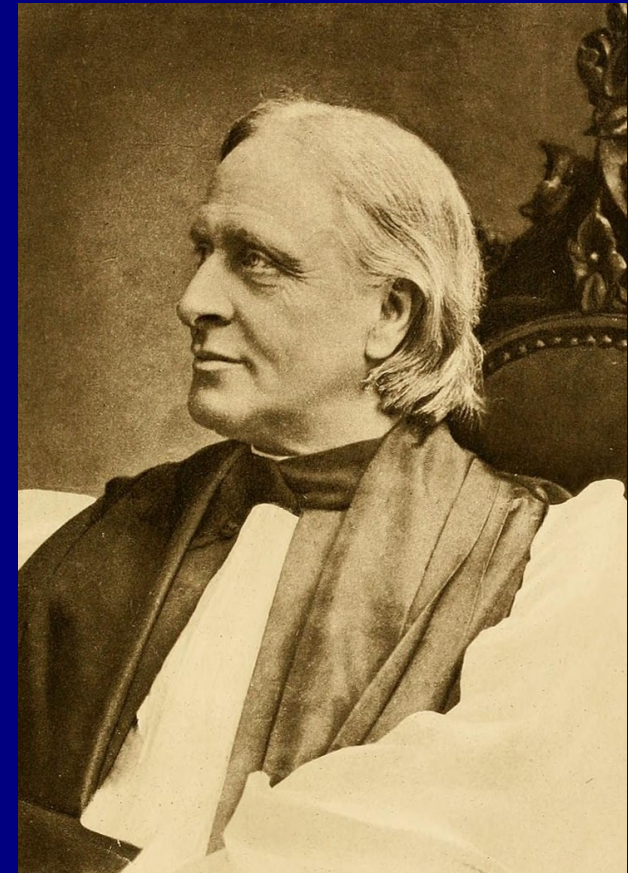
Objev nových všeničících trhavin a zbraní

Stavby nejen výškových, ale i hloubkových domů

Objev materiálů tlumících zvuk

Edward White Benson (1829 – 1896)

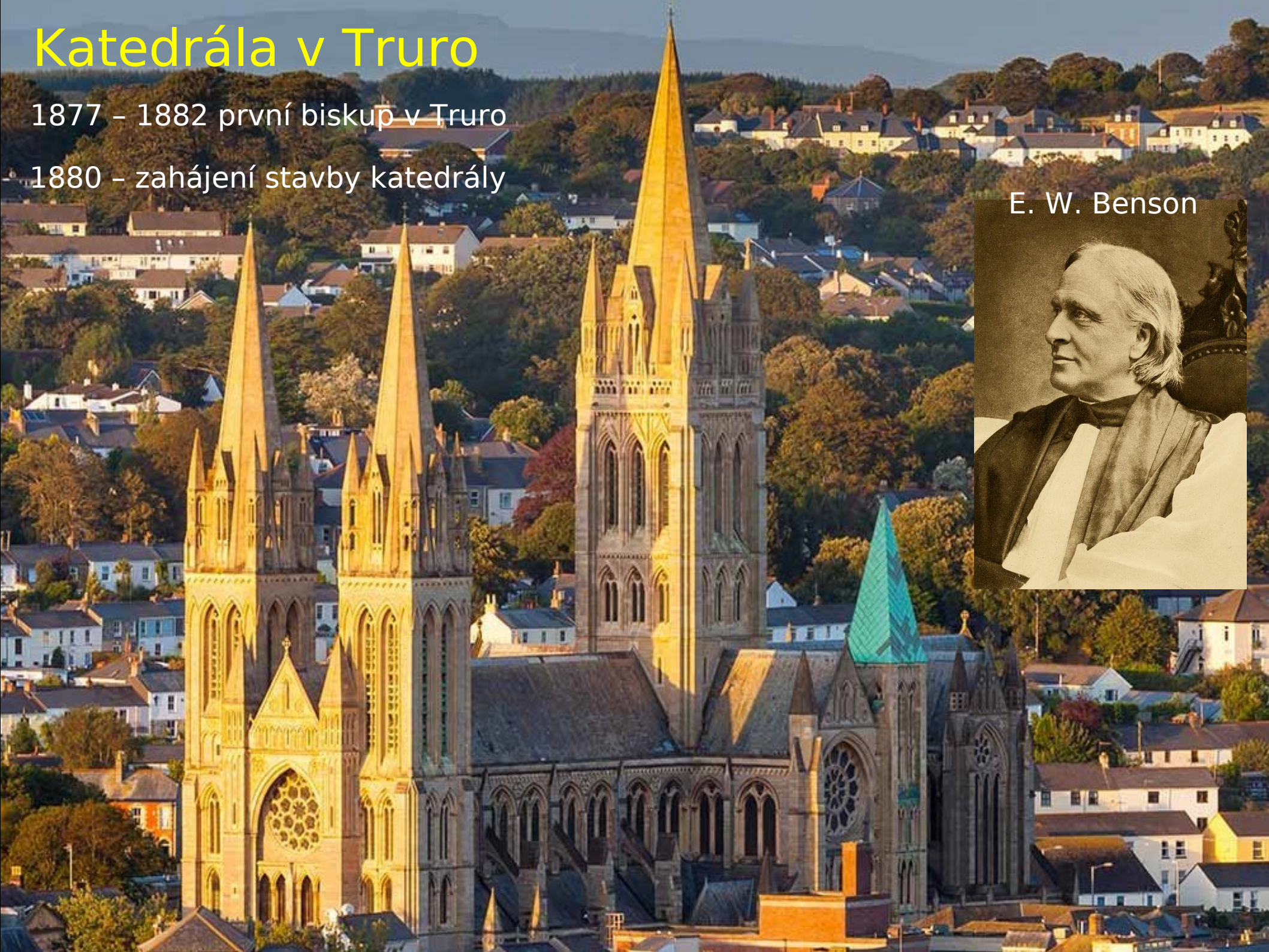

Katedrála v Truro

1877 – 1882 první biskup v Truro

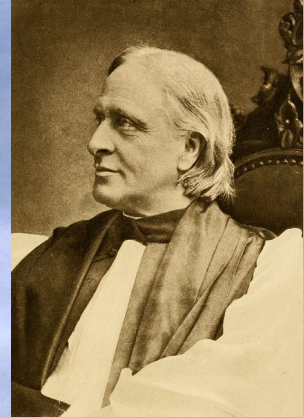
1880 – zahájení stavby katedrály

E. W. Benson

Katedrála v Canterbury

E. W. Benson – arcibiskup z Canterbury 1883 – 1896

Kaple King's College, Cambridge

E. W. Benson sestavil ze starověkých zdrojů malé bohoslužby pro Štědrý den, devět koled a devět drobných lekcí, které se od roku 1880 konají dodnes.

Putování rodiny Bensonových

Mary Bensonová (1841–1918)

Nejmladší z 6 dětí reverenda v Yorkshiru. Když jí bylo 12 let, požádal ji o ruku budoucí arcibiskup z Canterbury, který měl 24 let a v Rugby vyučoval jejího bratra a svého bratrance, pozdějšího známého filozofa Henryho Sidgwicka. Svatbu měli, až když dosáhla 18 let.

Britský premiér W. Gladstone ji považoval za *nejchytřejší ženu v Evropě*.

Narození Roberta Hughha Bensona – 18. 11. 1871

(1-4 roky)
Wellington

Osobní vzpomínky na Hughha Bensona zaznamenal jeho starší bratr Arthur Christopher Benson. Knihu vydal v roce 1915.

Hugh: Memoirs of a Brother.

Pro nás děti to byla příjemná a vzrušující událost, ale nijak zvlášť pozoruhodná.

Narodil se na Wellingtonské koleji, v ředitelském domku, ve slunné ložnici, v jihovýchodním rohu domu; jedno z oken směřuje k jižnímu průčelí koleje a kapli.

Můj otec byl ředitelem již dvanáct let a blížil se konec jeho působení; a mně bylo devět let a zanedlouho jsem šel do soukromé školy, kde už byl můj starší bratr Martin. Mým dvěma sestrám, Nelly a Maggie, bylo osm a šest a mému bratrovi Fredovi čtyři – celkem šest dětí.

Pak přišel křest, který se konal v kostele Sandhurst, asi míli nebo dvě odtud, ke kterému jsme šli kolem kopce Edgebarrow pokrytého borovicemi a vřesovištěm. Obávám se, že obřad pro mě v té době neměl žádný náboženský význam, ale hluboce mě zajímal, považoval jsem to za dost kruté a byl jsem šokován Hugovým neslušným výkřikem. Říkalo se mu Robert, staré rodinné příjmení, a Hugh na počest svatého Hughha z Lincolnu.

Dětské kroky Hughha v Lincolnu - 1874-1876

(4-5 let)
Lincoln

Živě si vzpomínám, jak jsme se v roce 1875, kdy jsme se všichni vraceli s rodinou z dlouhé letní dovolené strávené v Torquay, jeli jsme vagónem třetí třídy; bylo těžké zabavit Hughha. Celou dobu se chtěl dívat jen z okna a ke všemu dělal poznámky.

Když mu bylo mezi čtyřmi a pěti lety, přijel do Lincolnu jeden z jeho kmotrů, pan Penny, starý přítel a kolega mého otce z Wellingtonské koleje a přinesl Hughovi Bibli. Moje matka seděla po obědě s panem Penny v salonu, když vstoupil Hugh nesoucí Bibli; v malém černém sametovém kostýmku, jeho světlé načesané vlasy se zářivě leskly, jeho tvář byla obrázkem nevinnosti - obraz rané zbožnosti. Přistoupil ke svému kmotrovi a svým nevinným koktáním řekl: „Děkuji ti, Bože, za tuto krásnou Bibli! Budete mi z ní číst?“ Pan Penny zářil radostí a vzal si Bibli. Moje matka vstala, aby odešla z místnosti, cítila se téměř nehodná být přítomna tak posvátnému rozhovoru, ale když došla ke dveřím, slyšela pana Pennyho jak se ptá: "A o čem mám číst?" "Dá-á-bla!" řekl Hugh bez nejmenšího zaváhání. Matka zavřela dveře a vrátila se.

V našem rodinném kruhu byl jeden člen, ke kterému Hugh nepochybně choval velmi hlubokou a něžnou náklonnost od doby, kdy se jeho náklonnost poprvé probudila – to bylo k milované Beth, staré rodinné ošetřovatelce.

Drahá Beth žila zcela v lásce a službě; milovala a pracovala a to až do více jak svých devadesáti let.

ACB

Dětství Hughu 1877 - 1882

(6 -11 let)

Truro

Biskupský dům v Turo byl farou bohatého života Kenwynu. Byl to dům asi 1 míli od města nad uzavřeným údolím s výhledem do dálky na městečko mezi kopci.

Všichni jsme tam byli velmi šťastni, kromě stínu smrti mého nejstaršího bratra Martina v roce 1878.

Báseň o hejnu tančících komárů

*A když vidí své položené druhy
v tisících kolem zahradní mýtiny,
ví, že vskutku nebyli stvořeni
k tomu, aby věčně žili.*

Robert Hugh Benson, 1879

Všichni jsme odešli do Turra v roce 1877, kdy byl můj otec jmenován biskupem. Když vlak vyjížděl z Lincolnu, po pěti minutách přijížděl na první malou stanici na trati, ozval se v rohu hlásek: „Je to Turro?“ Cesta vlakem byla pro Huga po mnoho let velkou obtíží, protože se mu kvůli pohybu vozu udělalo špatně.

Vzpomínám na něj hlavně na jeho extrémní lásku k hádkám a obratnost, s jakou je vedl.

Neměl v úmyslu být vystaven jako nejmladší a vědělo se, že když se mu řekne, aby něco udělal, že odpoví: "Proč by to neměl udělat Fred?"

Někdy byly mé sestry pověřeny, aby se s ním učily. Moje starší sestra Nelly měla mateřský instinkt a těšila se nevelké odpovědnosti a měla vysvětlit Hugovi pravidla aritmetiky.

Ten propadl zoufalství:

„Nerozumím z toho ani slovo - jedeš moc rychle.“

Pak to vysvětlila znovu.

„Teď už rozumíš?“

„Samozřejmě, že tomu rozumím.“

„Výborně, počítej.“

Počítání obvykle začínalo:

„Ach, netlač na mě - nepřibližuj se tak blízko – nemám rád, když mi foukáš do obličeje.“

Teď mu sestra s andělskou trpělivostí ukáže chybu.

„Ach, nezasahuj do toho – ty mi všechno pleteš v hlavě.“

....

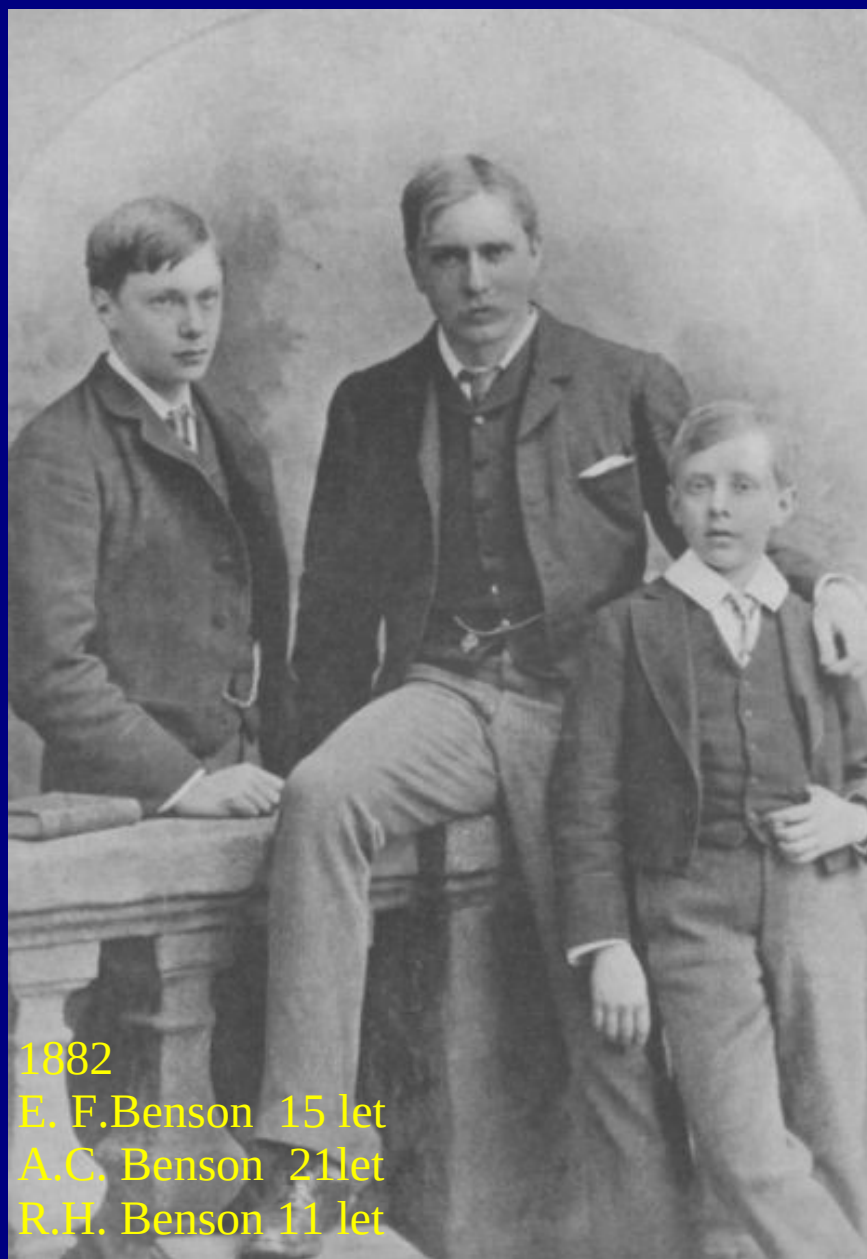
Bylo nemožné dostat poslední slovo.

ACB

(11 let)

Truro

Mládí bratrů Bensonových v Turo – 1882

Sám jsem byl kluk z Etonu a tak jsem tam byl jen o prázdninách, moje vzpomínky na dobu tam jsou nekonečnou řadou her, schémat a zábav. Měli jsme hry na psaní a kreslení .

My děti jsme měly tajný spolek s tituly, úřady a ceremoniemi; starý altánek v zahradě se sedadly kolem byl kapitulní síň našeho řádu. Byly tam róby, kniha soudních jednání... Hugh zastával úřad servitora a jeho povinností byla jakolyta.

Můj otec byl pohroužen žalem nad smrtí svého nejstaršího syna, chlapce vyspělé mysli a mimořádné perspektivy. Miloval rodinný život a měl téměř třesoucí se pocit své rodičovské zodpovědnosti. Měl nadlidskou aktivitu a staral se o vše, do čeho vložil ruku. V těchto dnech začal k Hugovi chovat dojemnou náklonnost.

Ale pro Hughu to byla šťastná doba v Truro. Obecně řečeno, měl bych ho v té době nazývat rychlým, vynalézavým, aktivním dítětem, zcela nesentimentálním; rád zkoušel různé věci, ale byl netrpělivý a nestálý, nikdy se netrápil a v důsledku toho nikdy neudělal nic dobře.

Člověk by v oněch raných dobách nikdy nepředpokládal, že bude tak usilovným dělníkem a tím méně dělníkem, jakým se později stal, který své dary zdokonaloval tak nepřetržitou, prodlouženou a neustále obnovovanou prací.

1882

E. F. Benson 15 let

A. C. Benson 21let

R. H. Benson 11 let

Student Robert Hugh Benson, 1882 - 1889

(11-17 let)

1889
R. H. Benson 17 let

V roce 1882 chodil do školy v Clevedonu v Somersetshire. S přísností školy měl problém. Hugh byl malý, nebyl dobrý ve hrách a měl spoustu soukromých fantazií a vlastních nápadů. Byl nemocný a nikdy neměl rád město roztroušených moderních domů na nízkém pobřeží s kopci a přístavy Walesu a blátem potřísněný příliv.

Byl rychlý, chytrý a byl dobře učen; takže v roce 1885 získal stipendium v Etonu a v září téhož roku tam k mému velkému potěšení nastoupil na vysokou školu. Právě jsem se vrátil do Etonu jako mistr.

V Etonu Hugh pracoval jen velmi málo a jeho intelekt musel být hodně v nečinnosti; protože jeho výkon byl tak slabý, že mezi jeho spolužáky bylo překvapením, že vůbec stipendium získal.

Hugh se jednou dostal do vážných problémů; malý chlapec v souboru byl nemilosrdně a hanebně šikanován; vyšlo najevo, že Hugh byl do toho zapleten.

Ale pátrací vyšetřování odhalilo, že Hugh s tím ve skutečnosti neměl nic společného a oběť šikany mluvila v Hughův prospěch.

Hugh popsal, jak se jeho otec extrémně rozhořčil nad tím, co mělo být dokázáno. Hugh to úplně paralyzovalo, že neměl příležitost se očistit. Ale každý, kdo někdy poznal Hughu, nemohl mít pocit, že by něco takového udělal. Byl dostatečně houževnatý, pokud šlo o jeho vlastní práva, a uměl dostatečně argumentovat; ale nikdy nepocítil sebemenší dotek divokosti, která se baví při pohledu na cizí utrpení.

"Nenávidím krutost víc než cokoli na celém světě," napsal později; "jeho existence je jediná věc, která uvádí mé svědomí do souladu s nutností pekla."

Studium Huga v Eton 1885 - 1889

(17 let)

Hugh nebyl v Etonu příliš dlouho – ne déle než tři nebo čtyři roky. Nikdy se v žádném případě nestal typickým Etoncem. Pokud jsem požádán, abych řekl, co to je, měl bych říci, že je to instinktivní nasávání toho, co je eminentně jemná, mužná a půvabná konvence. Její dobrou stránkou je jistý rytířský kodex odvahy, cti, výkonnosti, zdvořilosti a povinnosti. Její vinou je pocit dokonalé správnosti a soběstačnosti, přeceňování sportu a her, podceňování intelektuálních zájmů, nadšení, nápady. Není to tak, že by se měl zdůrazňovat nebo trvat na pocitu nadřazenosti bez námahy – skromnost to zcela zakazuje – ale je to ten druh pocitu, který je ironicky popsán v knize Job, kdy patriarcha říká starším:

„Nepochybně, ale vy jste lidé a moudrost zemře s vámi.“

Je to tichá víra, že vše bylo uděláno pro jednoho, co může udělat svět, a že postavení člověka je tak jisté, že si to nikdy nemusíme ani nárokovat.

Snění o indické státní službu 1889

(18 let)

Hugh v Etonu nezůstal dostatečně dlouho na to, aby se stal skutečným Etoňanem. Rozhodl se, že si přeje soutěžit o indickou státní službu; a protože bylo jasné, že to v Etonu nemůže úspěšně udělat, můj otec mu velmi neochotně dovolil odejít.

Hughovi se však nepodařilo zajistit místo v indické státní službě a bylo rozhodnuto, že půjde na Trinity College v Cambridge a studovat klasické vzdělání.

Do dnešního dne si nemyslím, že by se v Hughově mysli nebo srdci dělo něco velmi vědomého nebo určitého. Sám vždy říkal, že ho při pohledu zpět udivovalo, jak čistě negativní a nevyvinutý byl jeho raný život a jak žil zcela povrchně, bez plánů a ambicí, prostě bral věci tak, jak přišly. Myslím, že to byla pravda, že to tak bylo; jeho emoce byly spící, jeho síly byly spící.

Dokonce i jeho literární dary, tak rozmanité a obdivuhodné, vykazovaly v prvních dnech jen málo známek své přítomnosti. Myslím, že celkově pro něj bylo přínosné, že všechny jeho energie ležely ladem. Můj otec, přísný, pro povinnosti, měl hrůzu z vyvíjení jakéhokoli intelektuálního tlaku na nás. Sám se musím přiznat, že jsem byl jako chlapec na Etonu i jako vysokoškolák v Cambridge zřetelně zahálejší a diletantský. Ale jakkoli můj otec oceňoval a tleskal každému malému úspěchu, často mě překvapilo, že jsem nikdy nebyl za své výkony v práci a stipendium vzat do čela. Pravdou bylo, že smrt mého nejstaršího bratra ve Winchesteru byla částečně způsobena jeho mimořádným intelektuálním a duševním vývojem a jsem si jist, že se můj otec obával přílišné stimulace naší duševní energie. Jsem si jistý, že to, co se v Hughově případě celou dobu dělo, bylo horlivé pozorování. Nepochybuji o tom, že jeho mozek přijímal a získával dojmy všeho druhu a že jeho mysl ve skutečnosti nebyla nečinná – pouze nevědomě shromažďovala materiál.

ACB

Studium na Trinity College v Cambridge 1890

(19 let)

S Hugem jsme jako horolezci lezli i v Alpách. Hughovo lezení bylo ale zastaveno náhlou srdeční slabostí na Piz Palù. Byl tehdy s mým bratrem Fredem a po dlouhém stoupání hustým sněhem se zhroutil a byl s obtížemi snášen dolů. Věřil, že je na pokraji smrti, a v jedné ze svých knih zaznamenává, že tato vyhlídka v jeho mysli nevyvolala žádné emoce, ať už strach nebo vzrušení, pouze hlubokou zvědavost.

Hugh odvedl v Cambridge velmi málo práce; vzdal se klasiky a studoval teologii. Neprojevil žádný intelektuální slib; byl velmi živým a zábavným společníkem a zaníceným diskutérem.

Co jsi tam dělal?" ptal jsem se. "Nebe ví!" odpověděl. "Pokud si pamatuji, většinou jsem seděl pozdě do noci a hrál karty!"

Utratil spoustu peněz. Měl dobrý příspěvek, ale na konci prvního roku jej tak překročil, že následovala finanční krize a moje matka za něj zaplatila jeho dluhy. Nevedl si žádné účty a bohatě se bavil.

ACB

Masiv Bernina, hora Piz Palù - 3901 m

Studium na Trinity College v Cambridge 1892

(21 let)

Vysokoškolák R. H. Benson v Cambridge

Silný napůl náboženský a napůl umělecký dojem získal četbou knihy *John Ingelsant* od J.S.H. Shorthouse, vydané v roce 1881.

Děj se odehrává v polovině 17. století. Titulní hrdina je anglikán, ale částečně vzděláván jezuitou. Na radu svého jezuitského mentora anglikánem zůstává, navzdory silnému pokušení konvertovat k římskokatolické církvi. I tak se ocitne zapleten do intrik mezi římskokatolickou a anglikánskou církví.

Je to filozofická romance, více kniha myšlenek než činů.

V této době náhle na záškrt zemřela nejstarší sestra Nell. Ze smrtelné postele poslala Hughovi zvláštní poselství lásky a naděje; a to ho velmi zasáhlo.

Nesměli jsme se okamžitě vrátit ke své práci, Fred, Hugh a já, kvůli možnosti infekce; a odjeli jsme spolu na pár dní do Seafordu, kde jsme četli, chodili, psali dopisy a povídali si. Byla to zvláštní doba; ale vzpomínám si, že Hugh a to najednou unavilo a se stejným rozhodnutím, které ho vždy charakterizovalo, řekl, že musí jet do Londýna, aby byl blízko katedrály sv. Pavla.

ACB

Hugo odešel kázat do děkanství v Llandaff.

Tam byla shromážděna neformální skupina mladých mužů, kteří studovali teologii. Míval denně přednášky, ale neexistovala žádná vysoká škola ani pravidelná disciplína. Muži bydleli na ubytovnách, navštěvovali bohoslužby v katedrále, zařizovali si vlastní zábavu a zaměstnání. Hugo snil o vytvoření jakéhosi kláštera.

Svěcení R. H. Bensona 1894, 1895, 1896

(23 až 25 let)

Na jáhna byl Hugh vysvěcen v croydonském farním kostele svým otcem v roce 1894. Jeho radost z přijetí milovaného syna do anglikánské služby byla veliká. Před vysvěcením se Hugh rozhodl odejít do ústraní. Bydlel v chatě asi 5 km od Lincolnu. Lincoln si vybral patrně s ohledem na dětské vzpomínky. Den rozdělil na modlitbu, meditaci a osamělé procházky, často chodil sloužit do katedrály.

Po jáhenském svěcení začal pracovat v misii v Etonu v Hackney Wick. Ale tato mise vysazená v oblasti velmi těžko dostupné z Etonu, znamenala, že jen málo chlapců z Etonu bylo schopno osobně poznat těžké a holé podmínky života v přeplněném průmyslovém regionu. Bylo těžké něco dělat pro jejich povznesení, nebo Pomoci jim, aby si uvědomili naléhavost potřeb čtvrti, kterou většina z nich nikdy nenavštívila.

Hughovo vysvěcení na kněze následovalo v roce 1895.

V roce 1896, zemřel Hughův otec . ACB

Hackney Wick

Mrakodrapy londýnské City jsou vidět v dálce, před nimi je věž a štítová zeď kostela Pany Marie v Etonu

Hughovy cesty 1896 - 1901

(26 až 30 let)

Pak jsme s rakví a s velkou pompou za účasti našeho krále a krále Norska uložili otce k odpočinku pod věží katedrály v Canterbury.

Moje matka a sestra odjely na zimu do Egypta. Hughovo zdraví se zlomilo, hrozila mu revmatická horečka a bylo mu nařízeno jet s nimi ven. Právě tam si vytvořil velmi blízký a důvěrný vztah s mou sestrou Maggie a Hugh se začal spoléhat na její něžné sympatie a moudré rady. Do mise Eton se nikdy nevrátil.

ACB

Margaret Benson (1865-1916)

Svatá země – hora Tábor

Damašek – křesťanská část

Jeruzalém - Abrahámová hora

Karnak - Théby

Egypt

Nazaret 1900

Megido dnes

Na faře v Kemsingu 1900 - 1901

(29 let -30 let)

Cesty a změna života byly pro Huga velmi prospěšné; Vrátily mu zdraví a daly mu volný čas k zamyšlení. Začal uvažovat o vztahu anglikánství a katolicismu. Uvědomil si izolaci a to, co nazývá „provincialismem“ anglikánské církve.

Když se vrátil z cest, odešel do vesnice Kemsing v hrabství Kent na místo zástupce faráře. Bylo totiž rozhodnuto, že v zájmu jeho zdraví musí být jeho práce lehká. Celý šťastný rok se věnoval kázáním a práci s dětmi.

ACB

Místní legenda říká, že rytíři, kteří zavraždili arcibiskupa Tomáše Becketa, jeli přes Kemsing, aby ho vyhledali v Canterbury. Po jeho svatořečení se Kemsing stal zastávkou na poutnické cestě, po které poutníci putovali, aby navštívili světcovu svatyni v Canterburské katedrále.

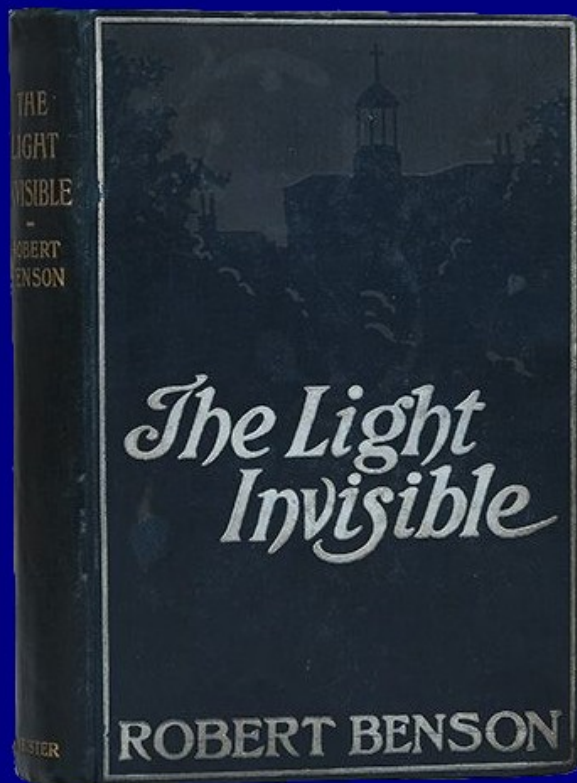
Komunita v Mirfieldu 1901 - 1903

(30 - 32 let)

V Kemsingu dostal Hugh po zvání, aby se stal misijním kazatelem. Jeden z představených namítal, že je příliš mladý na to, aby kázal mužům a ženám, měl by mít více zkušeností s jejich způsoby a srdcem.

Ale Hugh se svou obvyklou nezávislostí se obrátil na biskupa z Oxfordu, který byl hlavou Domu vzkříšení v Mirfieldu a ten ho přijal.

Komunitu Vzkříšení založil biskup Gore jako anglikánský dům víceméně na benediktinských principech.

Sliby byly jednoduché: chudoba, čistota a poslušnost. Ale byly každoročně obnovovány na dobu třinácti měsíců, doprovázené vyjádřením úmyslu zůstat ve společenství po celý život. Hugh byl v Mirfieldu zjevně a nádherně šťastný. První dva roky strávil hlavně studiem a prodloužil si zkušební dobu. Nakonec složil sliby v roce 1901; na slavnost přijela i Hughova matka.

Žijeme spolu jako bratři v Kristu, zakořenění v anglikánské tradici a formování v mnišském kole modlitby, uctívání a služby.

ACB

Neviditelné světlo 1. vydání 1903

Prameny authority ? - 1903

(32 let)

Charles Gore (1853 - 1932)

Hughem Bensonem zásadně otřásl kázání biskupa Gorea. Podle něj i v oblasti víry platí, že když selhávají fakta, musí nastoupit instinkt a intuice. Anglikánská církev se posouvala k protestantismu.

Benson byl vždy neochvějný ve své víře a stanovisko biskupa Gorea implikovalo omylnost církve ve věcech doktrín.

Hugh opouští komunitu a začíná psát svůj první historický román.

11. září 1903

Svěcení katolického kněze 12. června 1904

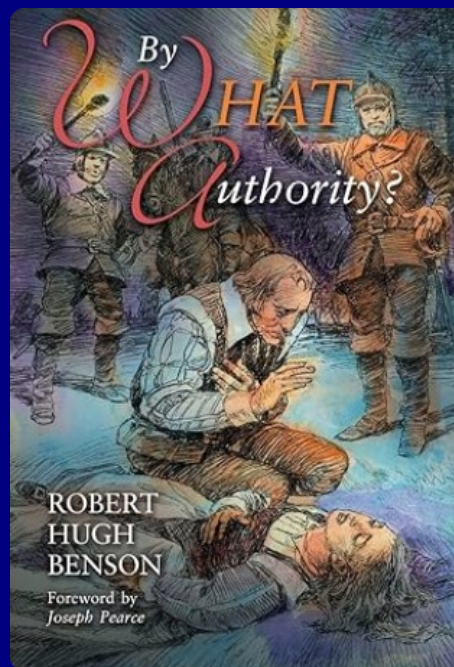
(33 let)

Hugo z celého srdce toužil založit svůj život na neosobní nezpochybnitelné jistotě. Katolík věří, že Bůh je na jeho straně, anglikán doufá, že Bůh je na jeho straně. Nevěřím, že Hughovo obrácení bylo procesem intelektu, nebo rozumu. Věřím, že to byla hluboká instinktivní a emocionální potřeba, o které nemusel pochybovat. Jsem si jist, že žádná kapitulace nebyla nikdy učiněna tak bezelstně, tak nezaujatě a v tak čisté a jednoduché náladě.

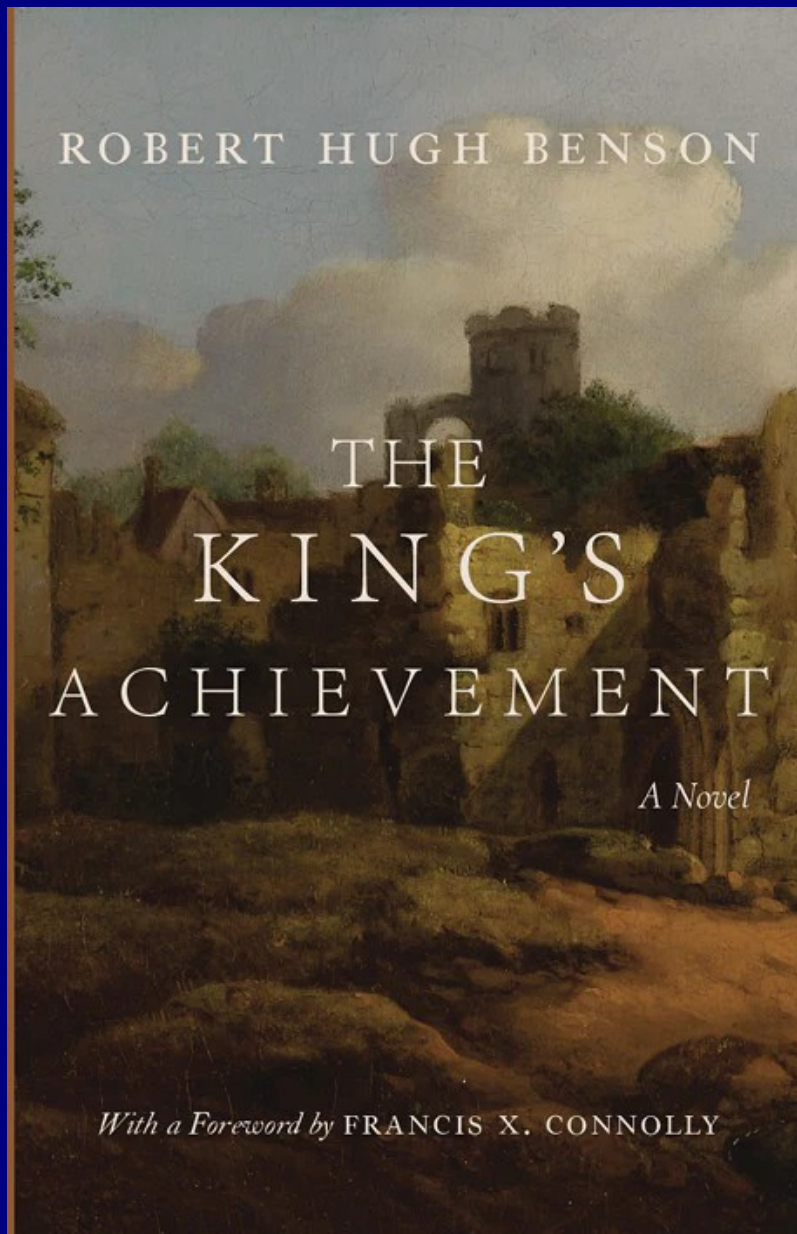
Bylo pro něj snazší nevěřit svému rozumu, než nedůvěřovat Svému srdci.

ACB

Prameny autority

Historický román z doby Akžběty I. zachycuje hrůzy a napětí doby a dopady protestantské revoluce na obyčejné lidi. Dramatizuje malé skutky věrnosti, aby v dalších dobách budil radostné světce a mučedníky.

Královo dílo

Druhý historický román z doby Jindřicha VIII. obdobně sleduje hrůzy a napětí doby.

Jedním z nejchladněji vypočítaných činů Jindřicha VIII. během reformace bylo rozpuštění klášterů. Mniši a jeptišky byli vyhnáni ze svých klášterů; opatství byla vypleněna a předána chamtivým dvořanům. Z těchto hanebných postupů vzešla inspirace pro tento velký historický román, příběh domu rozděleného proti sobě:

Bratři Torridonovi přísahali, že budou sloužit různým pánům; jeden je mnich, zamilovaný do mše a víry věků, druhý je agent Thomase Cromwella, zamilovaný do chráněnce sira Thomase Morea. Mezi obří postavy, které se pohybují příběhem, patří sv. John Fisher a sv. Thomas More, nelítostný král Jindřich VIII. a Cromwell. Jejich skutečné činy jsou pečlivě vetkány do děsivě romantického příběhu o pokusu zničit katolickou víru v Anglii.

Pán světa – 1905 - podněty k románu

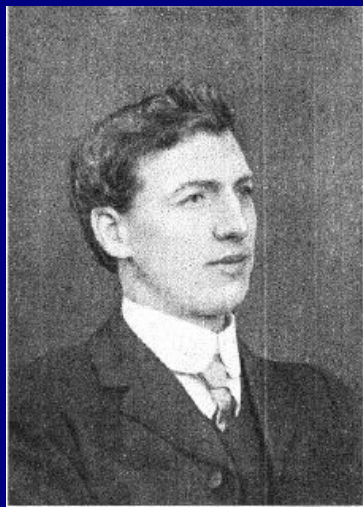
(34 let)

Krvavá neděle v Petrohradě

Z dopisu matce ze 16. prosince 1905

Ano, Rusko je příšerné. To mi připomíná, že mám nápad na knihu tak rozsáhlou a ohromnou, že se neodvažuji o ní přemýšlet. Slyšela jste o Saint-Simonovi, promíchejte Saint-Simona, rozpoutané Rusko, Napoleona, Evana Robertse, papeže a Antikrista, a uvidíte zda se nabízí nějaký nápad. Obávám se, že je to příliš velké téma, rád bych ho zpracoval a vydal, ale je to velká myšlenka, o tom vůbec nepochybují.

Evan Robert, vůdce velšského probuzení

Saint-Simon, utopický socialista

Napoleon Bonaparte, samo-korunovaný císař

Papež Pius X.

Pán světa – 1906 - podněty k románu

Francouzská revoluce

Knězi odmítli autoritu Svatého stolce a stali se zaměstnanci první francouzské republiky

Mnoho kněží odmítlo katolicismus a začali se klanět Rozumu

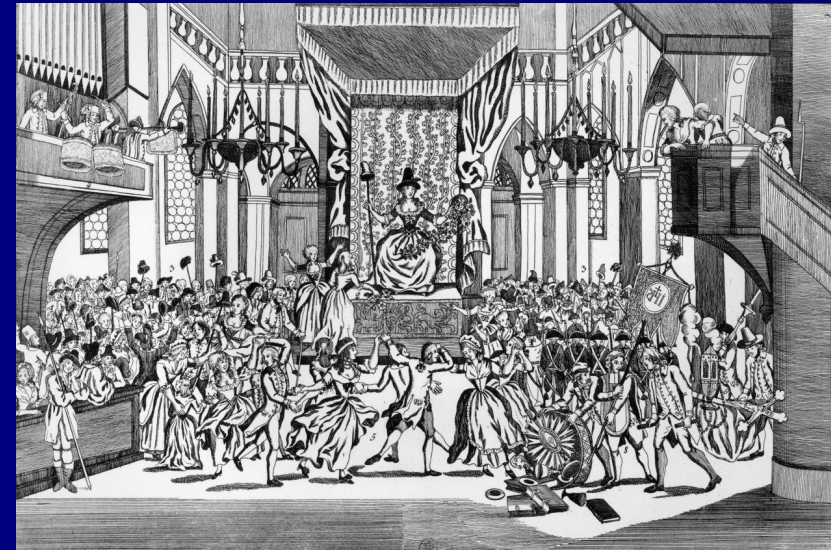
Praktiky Alžběty I.

Kdo se neúčastnil týdenních anglikánských bohoslužeb byl pokutován značnými finančními částkami či vězením

Zavedení testování před komisí – věří dostatečně?

Spiknutí střelného prachu 1605

Neúspěšný pokus skupiny anglických katolických šlechticů o atentát na krále Jakuba I., jeho rodinu a další protestantské aristokraty. Spiklenci chtěli vyhodit do povětří westminsterský palác v době zahajovacího jednání parlamentu.

Pán světa – 1906 – podněty k románu

Odporující ideje a názory

H. G. Wells

Eugenika „Věřím... že nikoli výběr těch nejúspěšnějších pro chov, ale sterilizace těch vadných je tou pravou možností jak zlepšit lidskou populaci.“
Tušení (Anticipations, 1901)

Socialismus - pomocí postupných reforem zanikne kapitalismus a vznikne socialismus
Moderní utopie (A Modern Utopia, 1905),

Světový stát – nevyhnutelnost pro dobro

F. W. Nietzsche

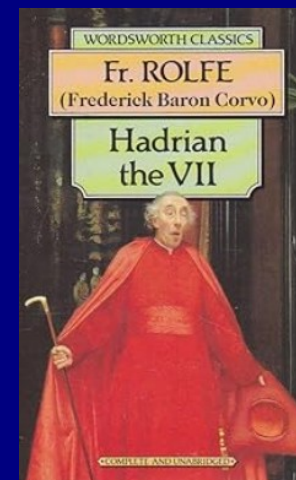
Antikrist „Co je dobro? – Cokoli co v člověku zvyšuje pocit moci, vůli k moci, moc samotnou.“

“Slabí a zpackaní zahynou: první princip naší lásky. A člověk by jim k tomu měl pomoci.“

Jiné i jen pravděpodobné zdroje inspirace

Frederic Rolf

Hadrian VII. (1904) Román z budoucnosti, kdy je na konkláve machinacemi uchváčena papežova moc mužem, která následně mění dějiny podle své vůle.

Vladimír Solovjev

Legenda o Antikristu (1900)

V 21. století se Evropa osvobodí od panmongolismu a vytvoří se *Spojené státy evropské*.

Objeví se *Nadčlověk*, který se vidí jako 2. Kristus, od stínu dostává sílu a moudrost, napíše spis *Cesta k univerzálnímu míru a blahobytu*. Hymna: *Pochod jednotného lidstva*. Nadčlověka, nyní *Vládce světa* podpoří i mág z Východu. Křesťané jichž je jen 45 milionů žijí ve třech uskupení – papež Petr II, teolog Pavel, starc Jan. Ti se sjednotí a odchází na Sinaj. Židé (30milionů) podporují *Vládce světa*, ale když se ten prohlásí za Boha, vzepřou se a *Vládce světa* je i s křesťany vyvraždí.

A tu zasáhne Bůh a přichází skutečný Kristus.

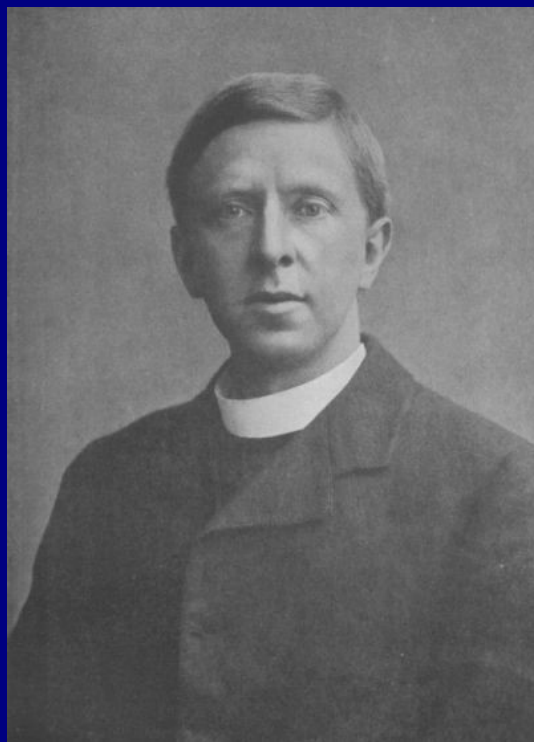
Pán světa – 1906 - podněty k románu

(35 let)

Z Bensonova dopisu Fredericku Rolfovi

19. ledna 1906

*Začínám být posedlý AntiKristem.
Jestli to někdy bude napsáno, bude to KNIHA.
Kolik toho víte o svobodných zednářích?
Socialismu? . . .
Oh! Pokud si dovolím napsat vše, co si myslím!
V každém případě to bude trvat roky"*

Z Bensonova deníku

16. května 1906

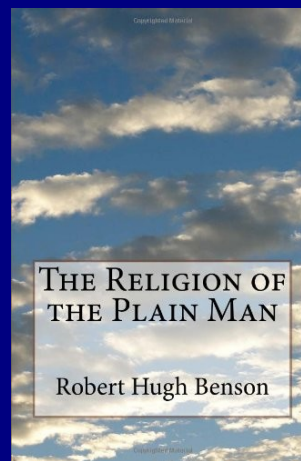
Antikristus postupuje; Řím bude zničen. Ach, je to těžké udržet! Zdá se mi, že jsem čím dál stručnější, a že nakonec celý příběh skončí v mezeře, jako proud mizející v písku. Je to tak děsivé, že by se dalo říci, že každé slovo se zdá irelevantní.

28. června 1906

SKONČIL JSEM ANTI-KRISTA. Opravdu už není co dodat. Samozřejmě jsem nervózní z poslední kapitoly je to to, co lze nazvat jen maličkostí - ambiciózní popis konce světa (ne!) Ale stalo se.

Náboženství prostého muže

Benson se snažil přilákat další konvertity k víře, která ho získala. Jeho hlavní argumentační linie byla intelektuální. Kritizoval premisy sekulární filozofie a vědy, demonstroval jejich slabosti a odhaloval jejich spojení s naivní idealizací pokroku – někdy s ironickým přiznáním, že i on byl kdysi oklamán jejich kouzlem.

Přinesl také svůj katolický pohled na politické změny doby. Tvrdil, že bez vedení víry se svět vymyká kontrole. Benson mnohem později pokračoval v psaní dalších apologetických děl, aby podpořil katolické myšlení jako protilek na narůstající sekularismus v anglické společnosti.

Předmluva

Jsem si plně vědom, že tato práce je velice senzační, a pro tento i jiné důvody bude vydána nekonečné kritice. Nevěděl jsem však, jakým jiným způsobem vyjádřit zásady, které jsem vyjádřit chtěl (a jejichž správností jsem prochnut). Snažil jsem se však, abych svého hlasu tuze nepozvedal a pokud možno, mínění jiných lidí se nešetrně nedotýkal. Zdali se mi to podařilo, je arci otázkou jinou.

Cambridge 1907

Robert Hugh Benson

Je Pán světa dystopický román ?

Pán světa

R. H. Benson (1907)

My

J. I. Zamjatin (1920)

Konec civilizace

Aldus Huxley (1931)

1984

George Orwell (1949)

novela

román

anti román

u topie

dys topie

anti u topie

Moderní mistrovská díla Huxleyho a Orwella si zasloužit chválu jako literární díla, ale jsou jasně podřadná jako díla proroctví.

Politické diktatury, které dodaly Orwellově románové noční můře zlověstnou sílu, se již dočkaly.

Dnes jeho varovný příběh slouží pouze jako včasná připomínka toho, co bylo a co může být znovu, pokud nebudou respektována varování historie.

Bensonova románová noční můra se nám naproti tomu plní přímo před očima.

Svět zobrazený v Pánu světa je světem, kde plíživý sekularismus a bezbožný humanismus zvítězily nad náboženstvím a tradiční morálkou. Je to svět, kde filozofický relativismus zvítězil nad objektivitou; svět, kde ve jménu tolerance není tolerována náboženská doktrína. Je to svět, kde je eutanazie praktikována široce a náboženství téměř vůbec. Pánem tohoto světa nočních můr je vlídně vyhlížející politik, který má ve jménu „míru“ moc a ve jménu „pravdy“ chce zničit náboženství. V takovém světě stojí proti démonickému „Pánu světa“ rozhodně jen malá a vzdorovitá církev.

Joseph Pearce

Rozdělení světa ~2010 dle R. H. Bensona

Geopolitická situace

Svět je rozdělen do tří mocenských celků:

- 1) Evropská konfederace marxistických států a jejich kolonií v Africe
- 2) Východní říše, jejíž císař je výsledkem propojení japonských a čínských rodin
- 3) Americká republika, zahrnující Severní a Jižní Ameriku

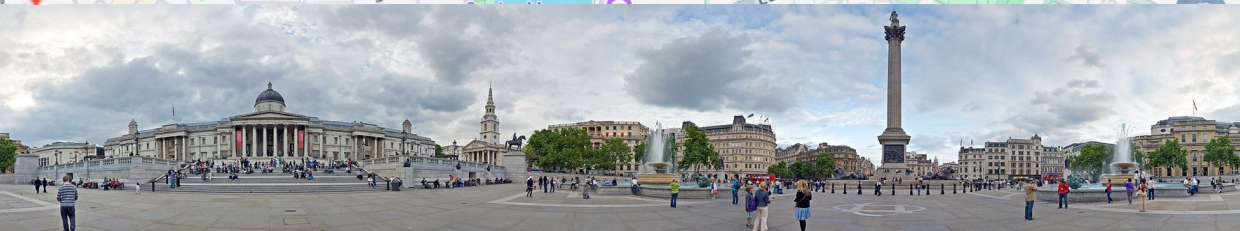
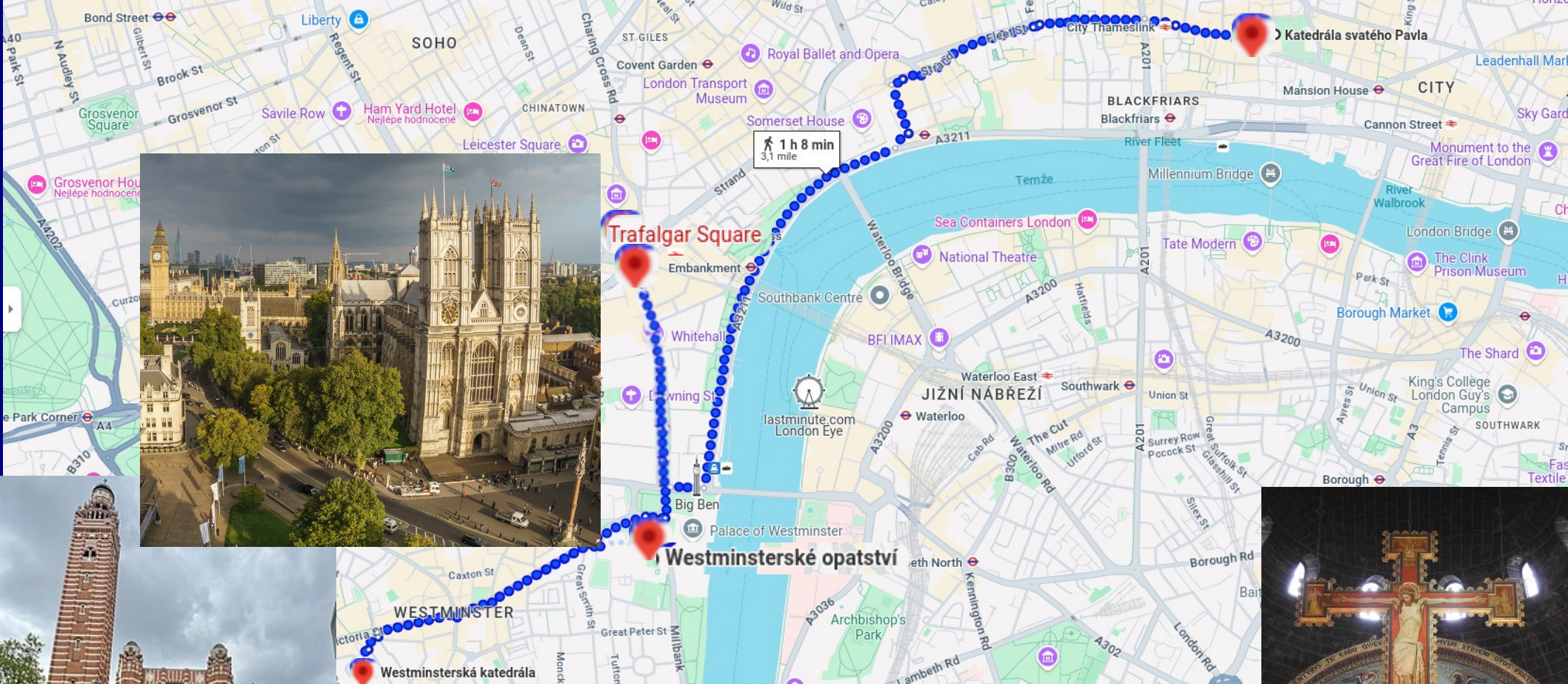
Britské impérium

- 1) Britské impérium je stát jen jedné strany
- 2) Britská královská rodina byla sesazena
- 3) Sněmovna lordů byla zrušena
- 4) Univerzity v Oxfordu a Cambridgi byly uzavřeny
- 5) Anglikánská církev a všechny další konvertovaly do katolické církve

Existují jen tři náboženské síly

- 1) Sekulární humanismus
- 2) Katolicismus (ustupující)
- 3) Východní náboženství

Pán světa v Londýně

Vzducholodí z Londýna do Říma a zpět

Paříž 1900

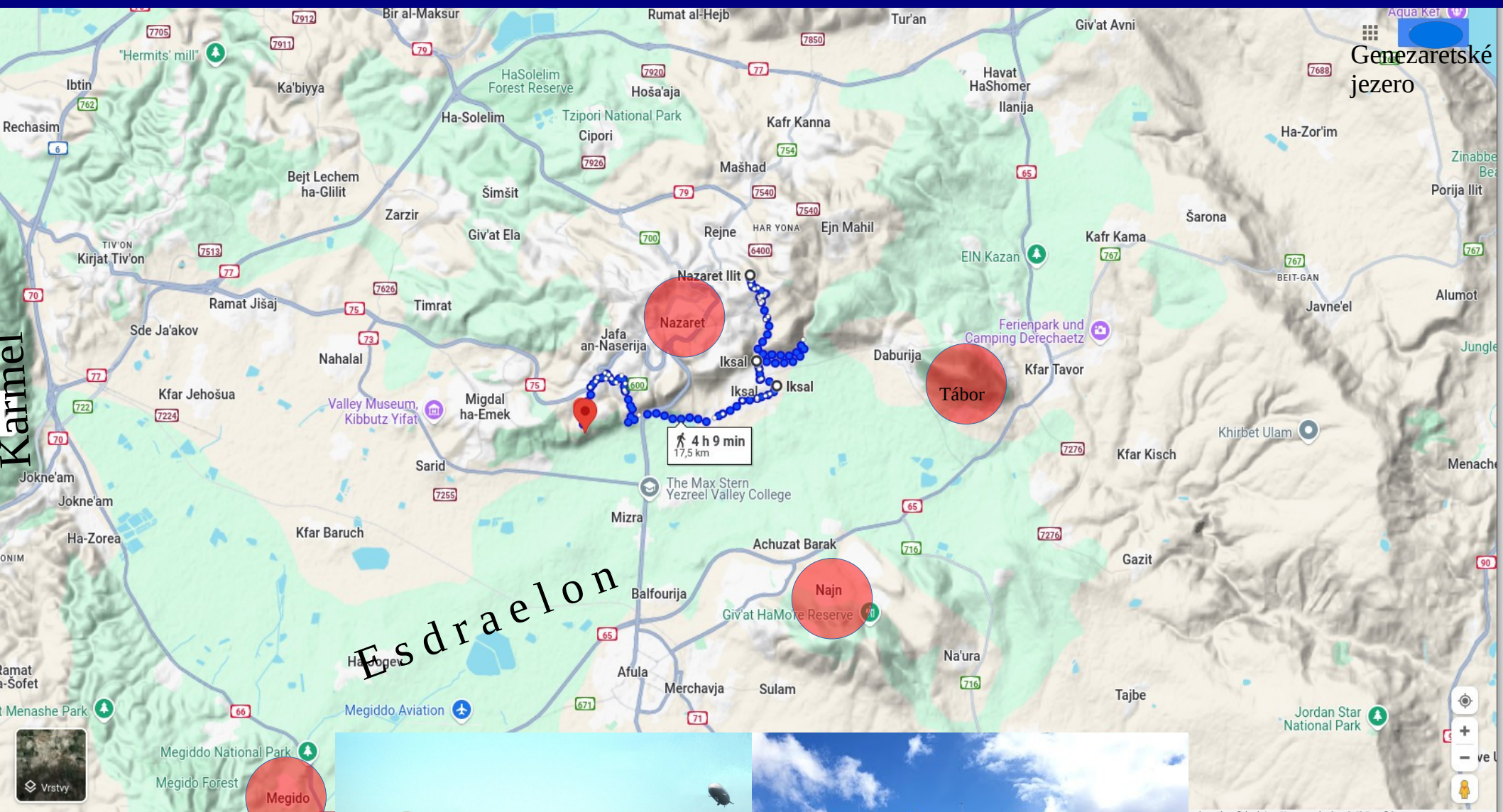
459 - PARIS - Funiculaire et Basilique du Sacré-Coeur de Montmartre
Construite sur une colline de 120' d'altitude, en un massif de roche Bonnes-Basses,
terminée en 1875 sur les plans d'Abadie. Elle sera au Coller depuis 1875. L'Edifice a 100'
de long, 50 et 75 de large, avec six Chapelles de 100' de haut. - A. P.
The Sacré-Coeur de Montmartre Basilica - Constructed on a hill of 120' high, Bonnes-
Basses Rock - Length 100', width 50 and 75' - Height of the Chapelle 100'
- The Funicular

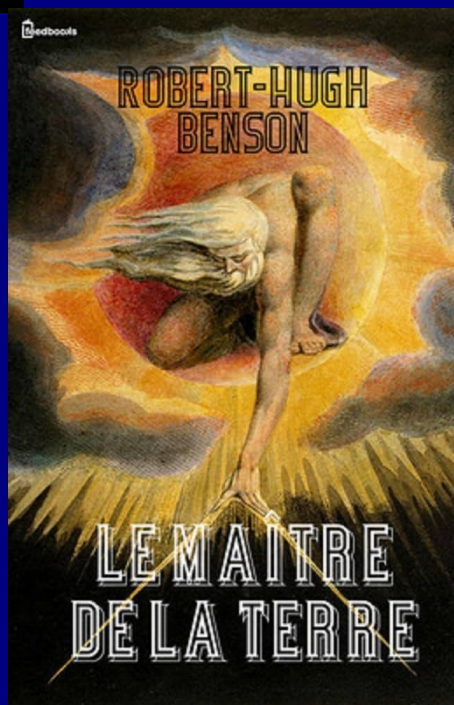
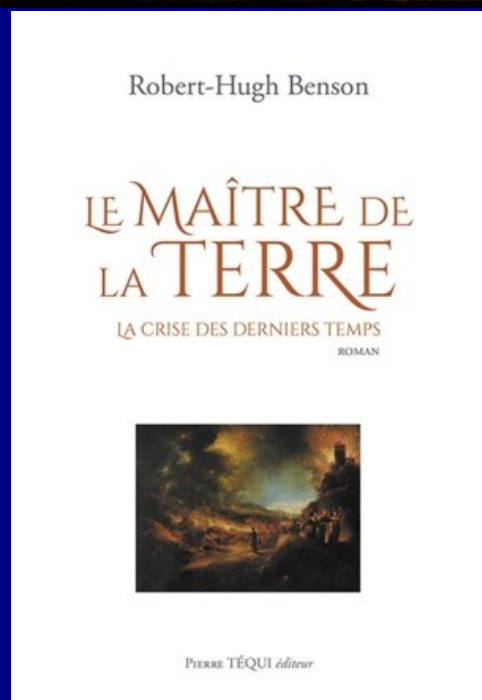
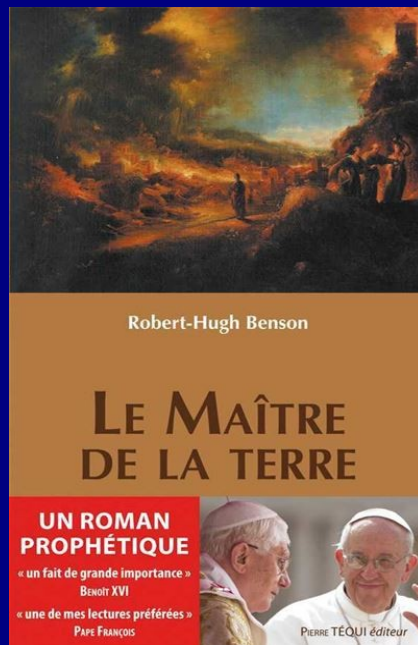
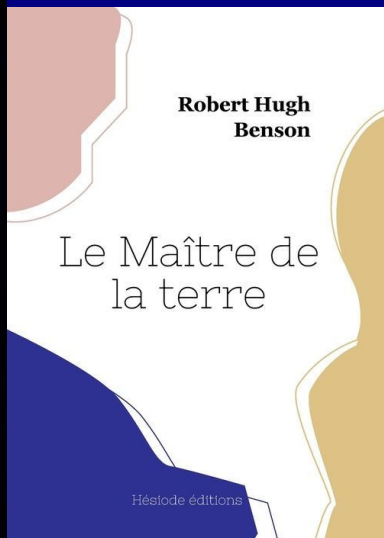
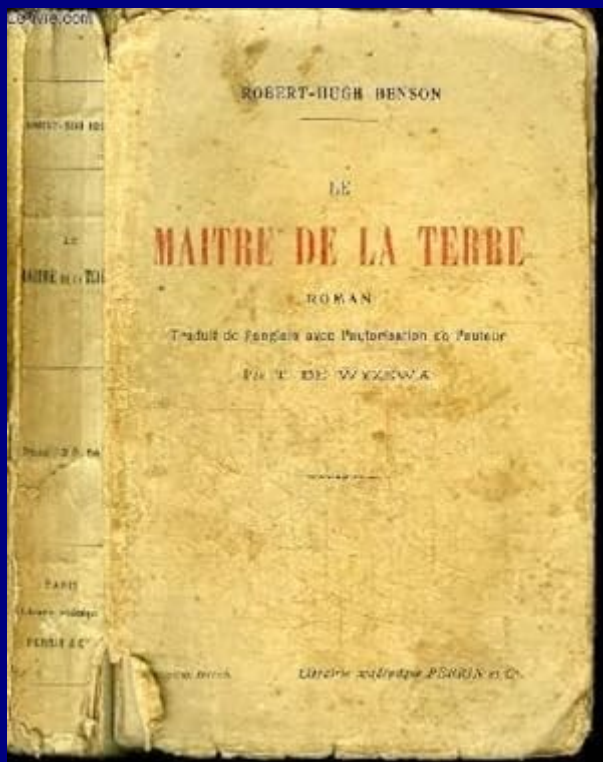
Přelet kolem Mont Cenis

Nazaret – Tábor – Genezaretské jezero – Najn – Karmel - Megido

Pán světa – francouzská vydání

Pán světa – německá vydání

Der Herr der Welt

Roman von Robert Hugh Benson

Der Herr der Welt
v. Robert Hugh Benson

Robert Hugh Benson

Der Herr der Welt

Roman

ROBERT HUGH BENSON

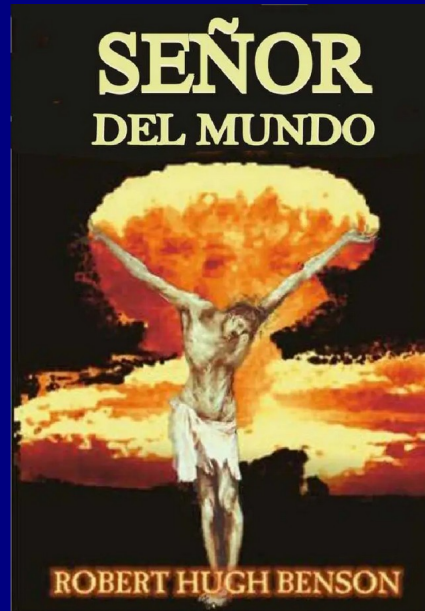
DER HERR
DER WELT

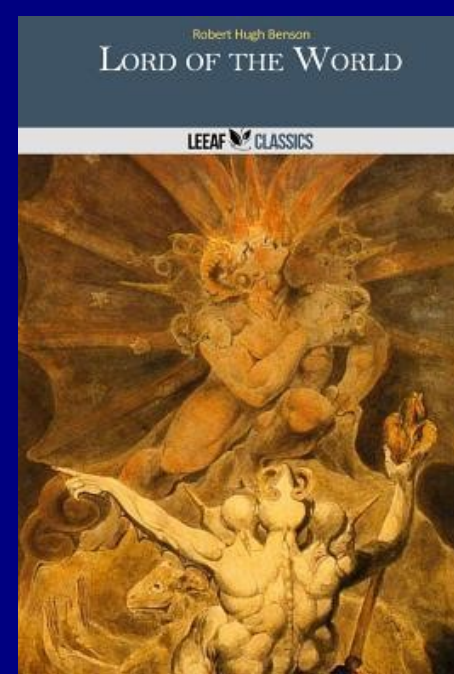
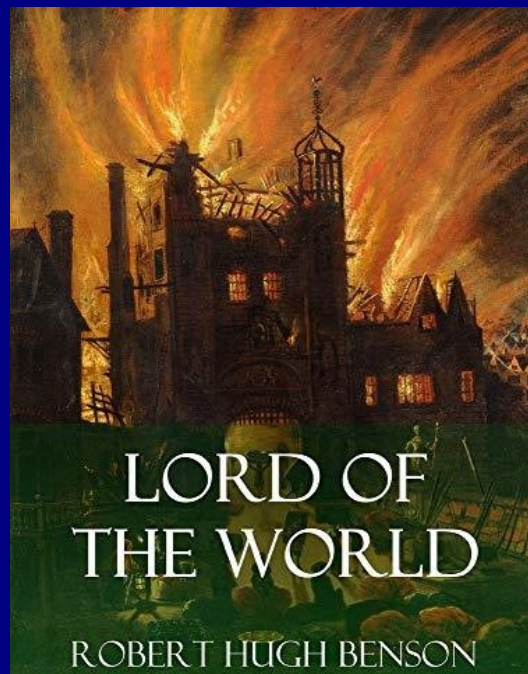
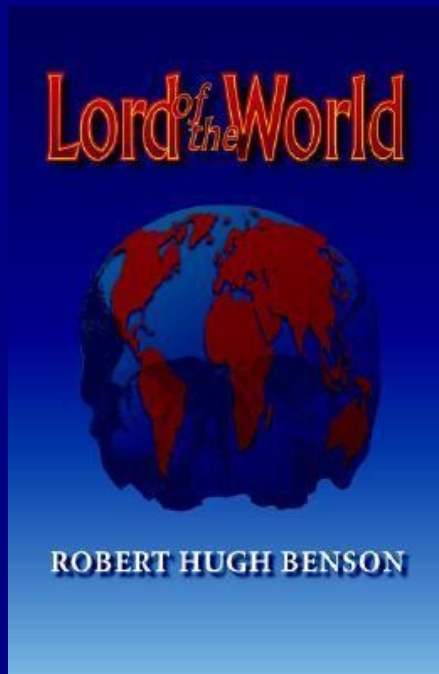
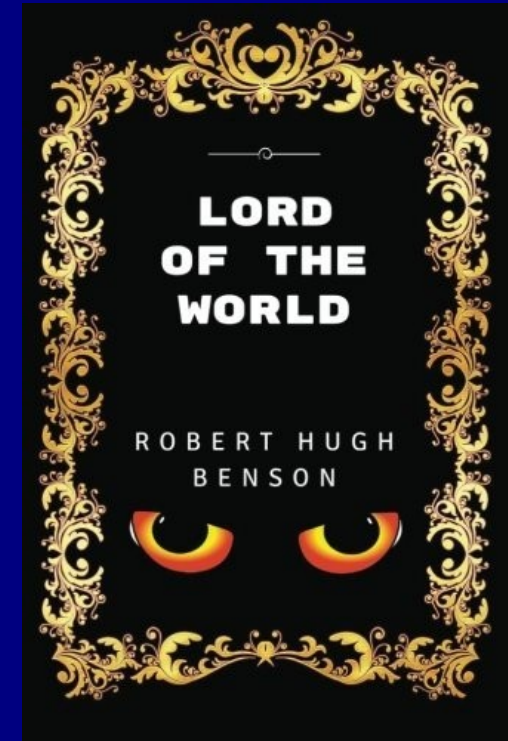
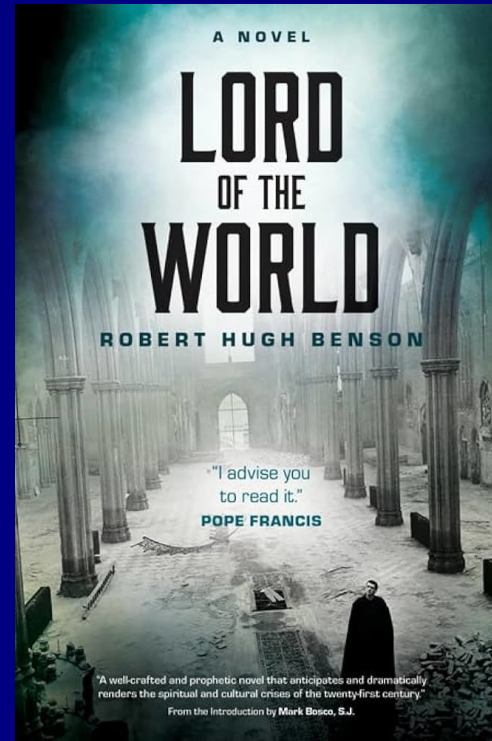
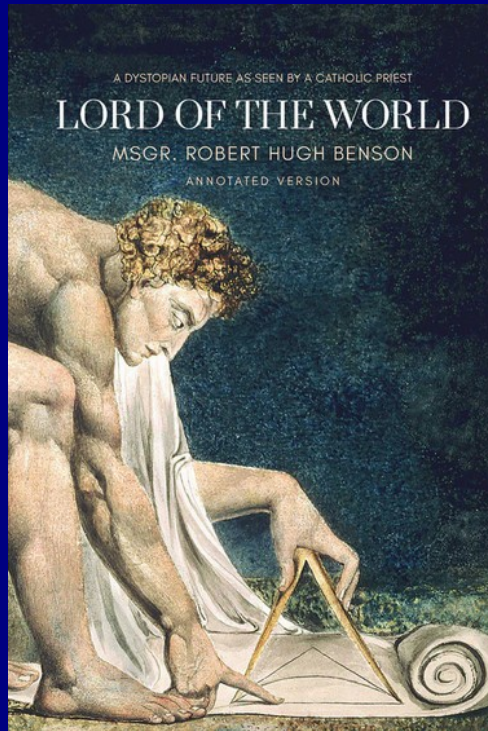
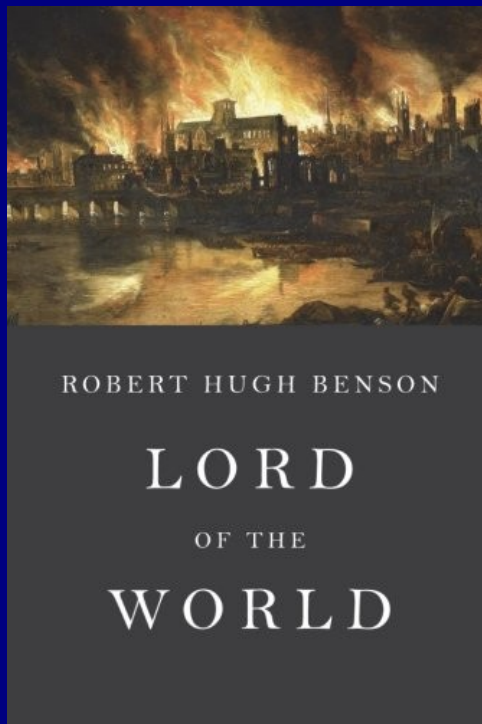
credo erzählung

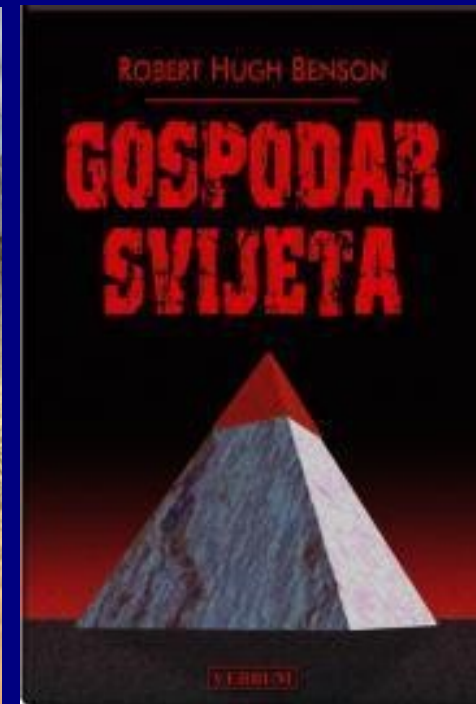
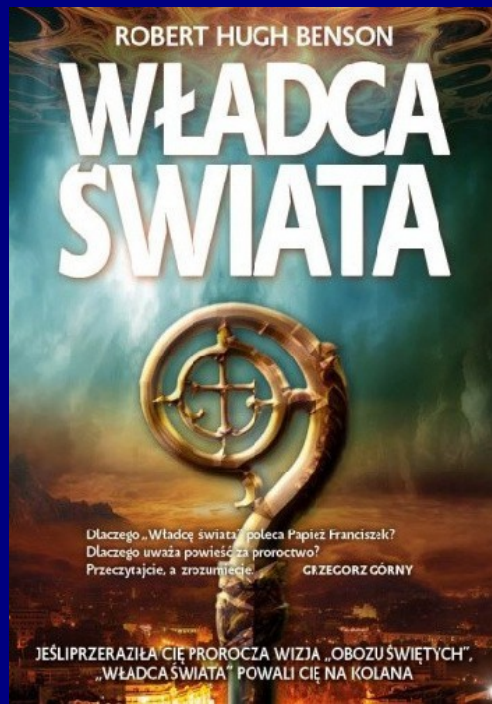
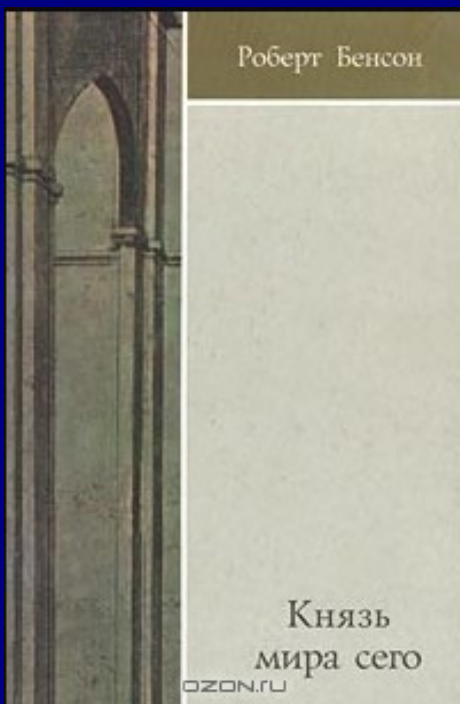
Pán světa – španělská vydání

Pán světa – anglická vydání

Pán světa – slovanská vydání

Názory čtenářů na knihu Pán světa

V zásadě jsem u této knihy vysloveně trpěl. To, že ji psal oddaný ortodoxní katolík je velice znát. Nejvíce mi vadilo jeho nepochopení jakým člověkem je ateista.

Celkově velmi trefná antiutopie, která je ve srovnání např. 1984, nebo My méně akční a více filozofující.

Jedna z prvních antiutopií od katolického autora. Technicky je na úrovni svoje doby (vzducholode, telegraf), ale v oblasti pohľadu filozofiu doby, ktorú popisuje biblické Zjavenie Jána je až nepríjemne aktuálna.

Čekala jsem něco úplně jiného - podobenství o vzestupu materialismu nad duchovními otázkami. ... Silně katolický podtext s důrazem na všechny možné obřady, celé odstavce latinského textu a důraz na to, že jakákoli jiná víra je mylná, dělají z knihy text stravitelný pro velmi úzkou skupinu lidí. Pro mě byla víc než oříškem a dočetla jsem se skřípěním zubů jen kvůli letošní čtenářské výzvě...

Rusko: Kniha je to samozřejmě velmi zajímavá, i když pro tuzemské čtenáře se příliš nehodí. A také je dost stará, ale zároveň v mnohém prorocká. Ano, navenek to teď všechno vypadá jinak, ale ve své podstatě existuje mnoho náhod, které stojí za to pečlivě promyslet. Takže vřele doporučuji, ačkoliv autor vyvolává otázky a nedává na ně odpovědi. Je to varovná kniha. Musíme se sami rozhodnout, co dělat.

Francie: Velmi destabilizující, že tato kniha byla napsána před více než stoletím a že je tak aktuální. Povinná četba...

Francie: Autor nepředvídá dvě války a podceňuje technický pokrok, ale v mnoha ohledech téměř prorocký, politický i sociologický, a podává velmi věrohodný popis příchodu antikrista a boje posledních dob. Nedávno se kniha Michaela o Briana „Otec Elijah“ zabývá srovnatelným tématem aktuálnějším způsobem.

Německo: Benson popisuje a předpovídá společenský vývoj, který vykazuje děsivé paralely se současností. Ne pro slabé povahy.

Německo: Čtení stojí za to nejen pro křesťany, ale pro všechny milovníky dystopií, ale ne tak úplně na úrovni "1984" nebo "Brave New World".

Papežové a Robert Hugh Benson

Pius X. (1903 - 1914)

Papež Pius X. ustanovil Otce Bensaona za svého soukromého komořího a následně jako Monsignora (1911)

Benedikt XVI. (2005-2013)

Kardinál Ratzinger (1992) :

„Nový světový řád se sjednocenou civilizací ničí ducha.“

František (2013 - dosud)

Papež František :

„Je zobrazen duch světa, který vede k odpadlictví, téměř jako by to bylo proroctví.“ (2013)

„Je to kniha, která ve své době viděla současné drama ideologické kolonizace.

Radím vám, abyste si to přečetli.“ (2015)

„Bensonův futuristický svět v němž mizí rozdíly a všechno je stejné, všechno je jednotné s jediným vůdcem celého světa.“ (2023)

R. H. Bensona 1907 – Zrcadlo ze Shalottu

(36 let)

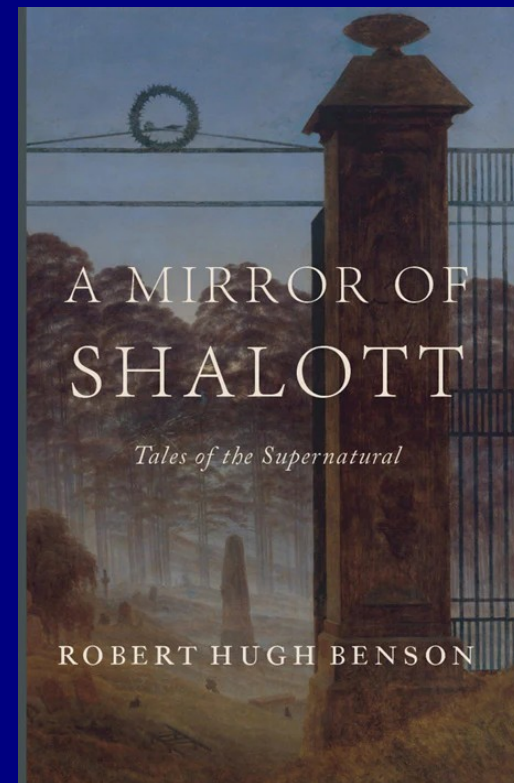

Toto je dům, ve kterém sedm let žil můj bratr Hugh. Když byl v Cambridge a pracoval jako pomocný kněz. Uvědomil si, že jeho práce spočívá spíše v mluvení, kázání a psaní, a rozhodl se usadit se v nějakém klidném venkovském útočišti.

O několik dní později jsme šli s Hughem kolem domu, kde všechno bylo extrémně pusté. Ale našli jsme přátelského správce, který nás provedl. Křoviny vyrostly do hustých plantáží, sad byl spleť odpad trávy, zahrada byla pokryta plevelem. Vzpomínám si na Hughův výkřik lítosti: „Proč jsme to místo navštívili, je to přesně to, co chci, ale je to příliš drahé.“

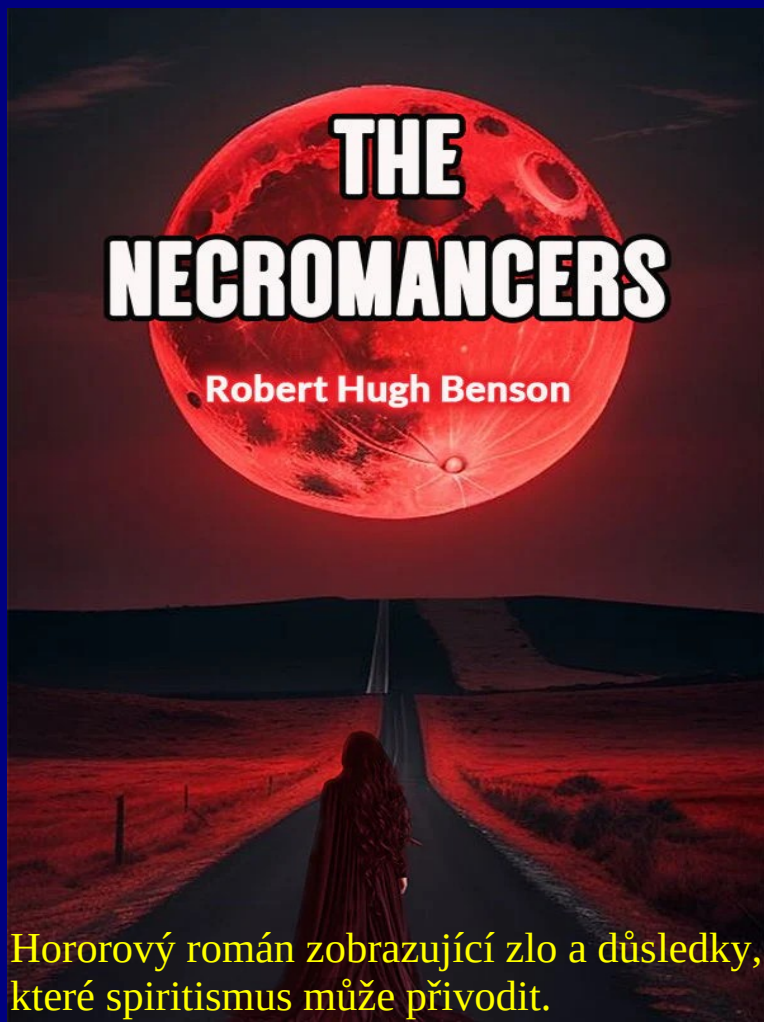
Majiteli pak za dům a zahradu nabídl částku, která se mi nyní zdá mimořádně nízká; k jeho údivu byla okamžitě přijata. Všechno to chtěl totiž zbořit a teď byl rád, že se toho zbavil bez dalších podmínek. Hugh se tam usadil s velkou expedicí a pustil se do práce na renovaci místa. ACB

Zrcadlo ze Shalottu
Sbírka nadpřirozených příběhů
budících "ten strašidelný pocit ticha
kolem nás, ve kterém jsou strašlivé
síly ve střehu a sledují nás."

R. H. Bensona 1909 - Zaklínači

(38 let)

Hororový román zobrazující zlo a důsledky, které spiritismus může přivodit.

Na počátku dvacátého století dosáhl spiritismus epidemických rozměrů. Bensonův životopisec píše "Zde opět vstupuje ten záhadný, který se povznese se do hrdinské role a dosáhne strašného; a přiznám se, že si myslím, že žádná jiná kniha, nedosahuje tak vysokého stupně hrůzy, bez pomoci mimozemských živelů."

Vůbec nepochybujte o tom, že Hughových sedm let v Hare Street bylo nešťastnější dobou v jeho životě.

Sprátelil se také s lidmi z vesnice, dal jim k dispozici svou kapli pro každodenní použití a uspořádal tam pro ně vánoční slavnost. Se svými venkovskými sousedy navázal příjemné známosti, chodil s nimi na ryby, střílel nebo občas večerel.

Koupil a zrekonstruoval chalupu, která hraničila s jeho zahradou, a postavil další dům ve výběhu za svým sadem, který oba pronajal přátelům. Takže to vůbec nebyl osamělý život.

Svého času se staral o malého chlapce Kena Lindsaye, což byla, myslím, ta největší radost, jakou kdy měl. Byl to velmi šťastné a láskyplné dítě a Hughova láska k dětem byla velmi velká. Učil Kena, hrál si s ním, vyprávěl mu příběhy.

ACB

R. H. Benson - 1910

(39 let)

Dlouhou dobu měl v hlavě plán, který hodlal uskutečnit, jakmile bude mít více volna, protože je třeba mít na paměti, že velká část jeho přednášek a příležitostného psaní vznikala jednoduše proto, aby vydělal peníze, které mu měly umožnit uskutečnit jeho záměry - založit komunitu stejně smýšlejících lidí, kteří toužili po více příležitostech pro tichou oddanost a meditaci, pro osamělou práci a rozjímání, než jim život světa mohl poskytnout.

Ale postupně jeho angažmá přibývalo, takže byl neustále pryč, kázal a přednášel; a tak byl zřídka doma déle než dva nebo tři dny v kuse. Třikrát odjel do Říma kázat kurzy kázání a třikrát do Ameriky, kde si našel mnoho přátel. Jezdil na různé dovolené, na motoristický výlet do Francie, na výlet do Švýcarska, kde lezl po horách; a často jezdil bydlet k lordu Kenmarovi do Killarney, kde pronásledoval jeleny, střílel a rybařil a žil venku.

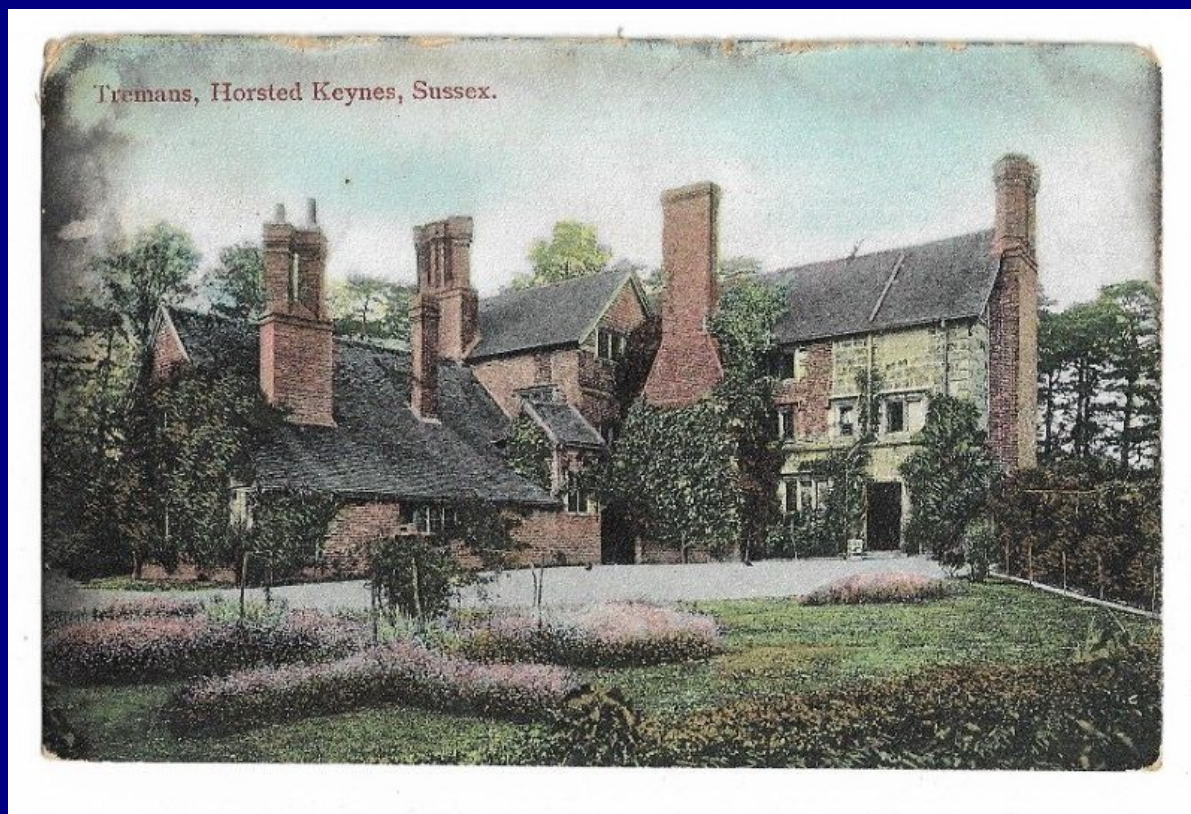
Kdysi jsem se při rozhovoru s ním divil, jak zjistil, že je možné bydlet ve všech možných domech a vidět tolik podivných lidí. "Ach, na to si člověk zvykne," řekl a dodal: "kromě toho jsem teď docela nestydatý - říkám, že musím mít pro sebe pokoj, kde můžu pracovat a kouřit, a lidé to přijmou."

Matka R. H. Bensona v Horsted Keynes

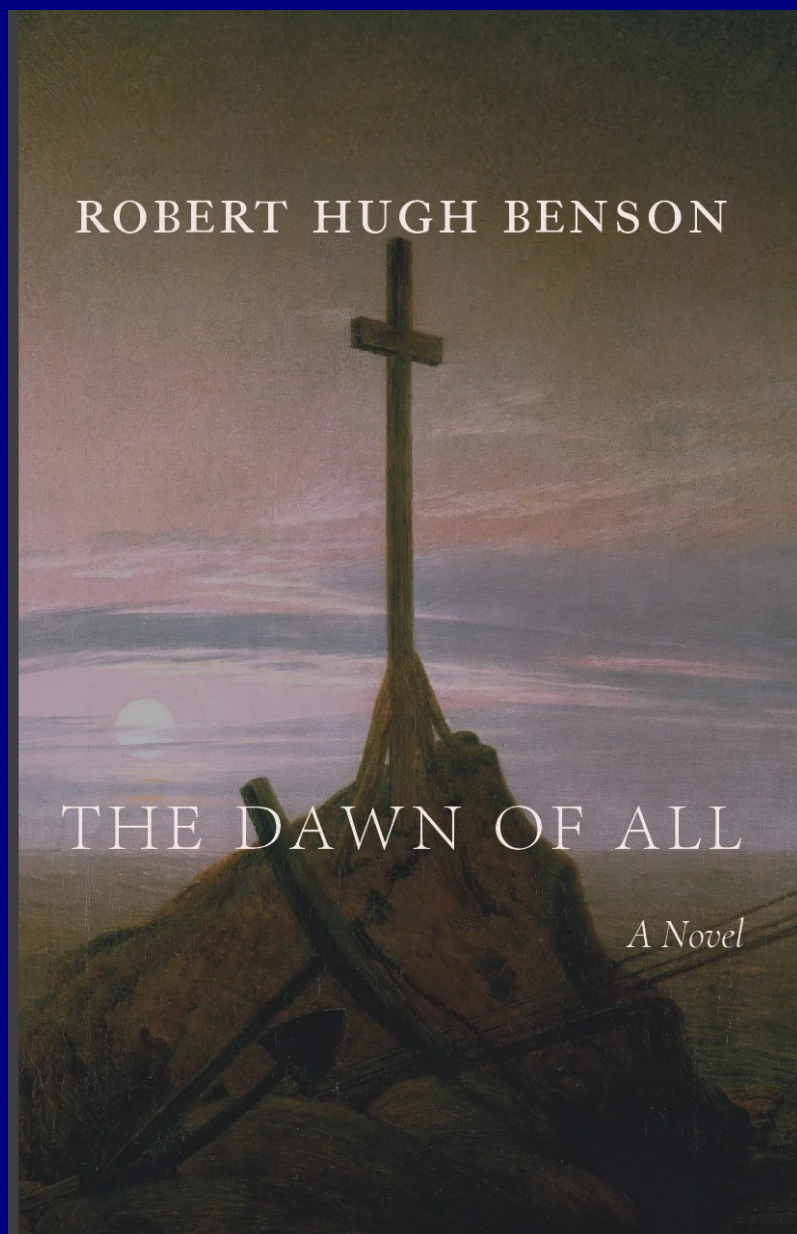
„Všechny své knihy četl nahlas naší matce a pečlivě dbal na její kritiku, zejména pokud jde o jeho ženské postavy, ačkoli se skutečně říkalo, že ženy v jeho románech jsou většinou považovány buď za nepřímé překážky, nebo za přímé podporovatelky konverze.“

ACB

R. H. Benson – 1911 – Rozbřesk všeho

(40 let)

V rozbřesku budoucnosti - 1926

V KNIZE dříve vydané pod názvem „Pán světa“, pokusil jsem se nakreslití vývoj, jež by důsledně bylo lze očekávati, udrželi se nynější směr tak zvané „moderní myšlenky“ trvale. — Bylo mi opětovně řečeno, že účinek mé knihy na optimistické křesťany byl nejvýš zdrcující a odstrašující.

V této knize pokouším se — opět ve formě parabol — nikoli snad odvolati, co jsem řekl v oné, nýbrž sledovati jiné směrnice — a opět ve formě parabol — nakreslití vývoj asi šedesátí let (po době naší), který bychom rozumně mohli očekávati — kdyby nastal směr jiný a dále působila stará myšlenka, jež se osvědčila po tolik set let a jež velmi pozoruhodně byla „znovu objevena“ od osob, které jsou modernější než — modernisté. Nevěrečtí etikové nám říkají, že žijeme v době vysoce kritické, chtějíce tím říci, že nejsou si tím jisti, zda jejich vlastní strana zvítězí nebo ne. Ale v tom smyslu nemůže žádná doba pro katolíka býti kritickou, poněvadž katolíci nejsou nikdy v pochybnosti o tom, zda jejich strana zvítězí nebo ne.

R. H. Benson – 1912 - Come Rack! Come Rope!

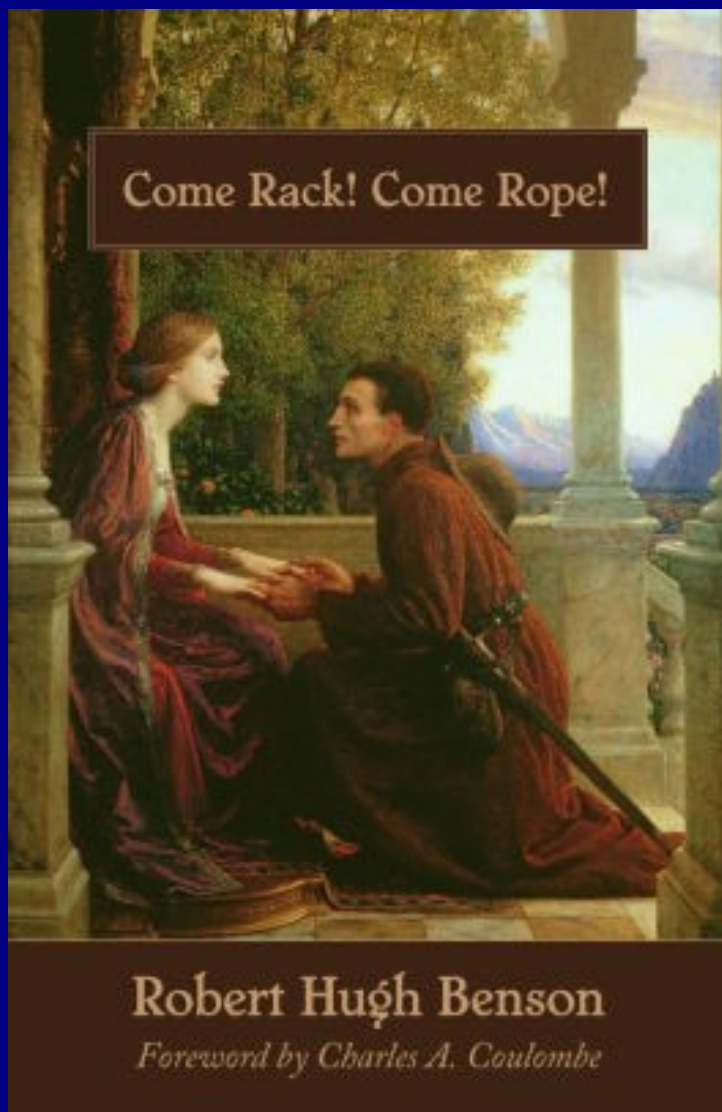
(41 let)

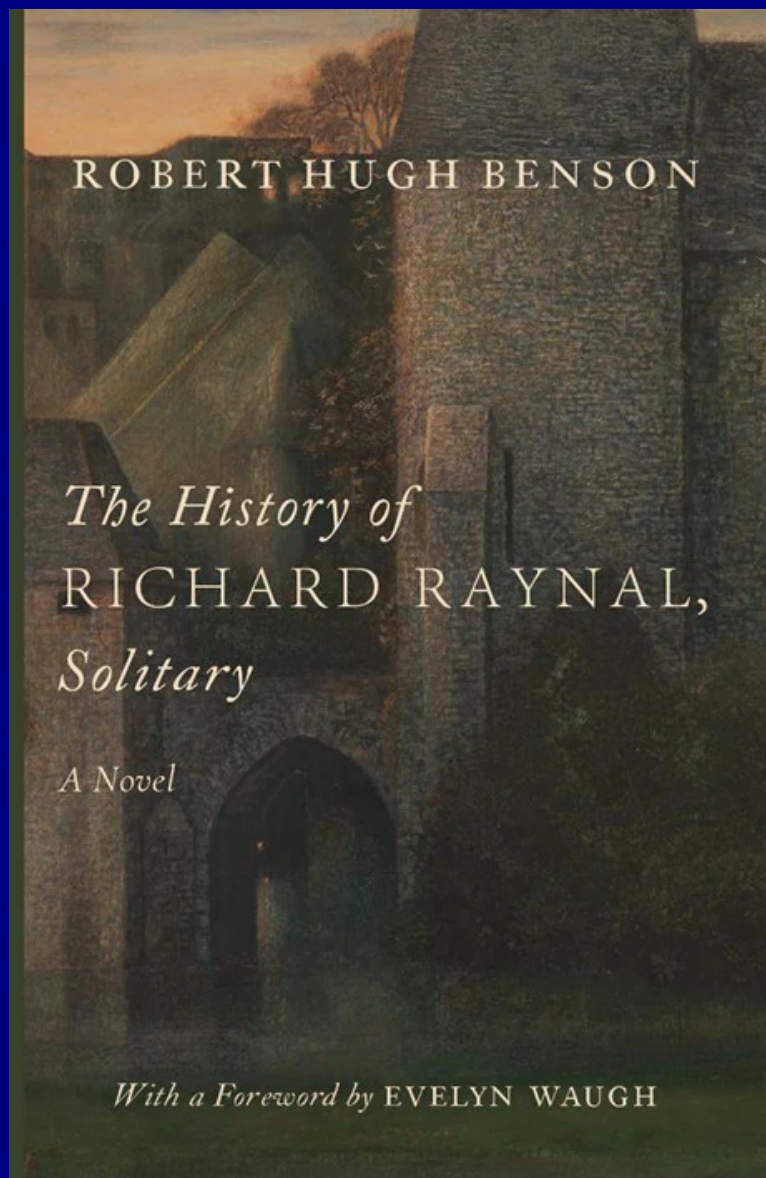
Vzdor mučení i smrti

Příběh z alžbětinské Anglie z doby pronásledování katolíků po protestantské reformaci, plný víry, lásky a rodinných konfliktů na pozadí společenských tlaků a nebezpečí, kterým čelili ti, kdo se drželi katolické víry v bouřlivé době.

Mladý Robin Audrey jede vstříc své lásce Marjorii, sám rozervaný krizí, když mu otec oznámí svůj záměr opustit katolickou víru. Situace těžce zatěžuje Robinovo svědomí a odhodlání. Toto napětí připravuje půdu pro hlubší konflikty mezi synem a otcem, stejně jako Robinovy zápasy s jeho náboženským přesvědčením tváří v tvář rodinným a společenským očekáváním. Bohatý historický kontext se noří do vnitřního života postav a předznamenává volby a výzvy, s nimiž se setkají.

J. Pearce: *Je to velká romance, velký milostný příběh. Je to příběh, který ukazuje romantiku Říma a skutečnou velikost ušlechtilé a obětavé lásky mezi mužem a ženou. Láska mezi Robinem a Marjorií, dvěma hlavními protagonisty, je láska mnohem větší než láska mezi Romeem a Julií. Jejich vzájemná láska nemá nic z vlastností shakespearovských milenců z čistoty či vášně Leara a Cordellie. Jen jako milostný příběh si „Come Rack! Come Rope!“ zaslouží své místo v kánonu.*

Historie Richarda Raynala, poustevníka

Věřím, že nejkrásnější kniha, kterou kdy napsal, byla Richard Raynal, poustevník; a vím, že si to sám myslel. Samozřejmě je to archaická kniha a psaná, jak říkají hudebníci, v režimu. V některých ohledech je jednodušší napsat knihu stylem, který není autenticky vlastní, a literární napodobování není nejvyšší umění; ale Richard Raynal má krásu jemné tapisérie navržené na starožitných liniích, přesto doplněné a obohacené moderními emocemi, jako je Tennysonova Artušova smrt.

Přesto jsem si jist, že v knize je hluboké kouzlo čisté krásy, myšlenkové i manipulační, a věřím, že do ní vložil to nejlepší ze svého citu a představivosti. ACB

J. Pearce: Kniha evokuje s okouzující krásou duchovní hloubku anglického života před zhroucením reformace. Je to mini-mistrovské dílo, ve kterém Benson plynule propojuje umění moderního vypravěče s rytířským kouzlem středověku. Toto geniální a důmyslné spojení moderny a středověku, připomínající moderní obdobu Kvítků svatého Františka, vytváří hrdinu, který stejnou měrou spojuje odvahu a svatost. Čtenář, který se ocitl na počátku patnáctého století jako doma v Anglii Richarda Raynala a v přítomnosti barvitě postavy samotného „mistra Richarda“, si vychutnává čas strávený s tímto svatým poustevníkem na jeho Bohem dané misi. Toto je křesťanská literatura v celé své kráse, zároveň je poučná i účinná. Jeho moc je očistná.

*Série dvanácti kázání,
přednesených v Římě
o Velikonocích 1913,
Shrnuje do knížky
Paradoxy katolicismu.*

Paradoxes *of* Catholicism

Robert Hugh Benson

Illustrated

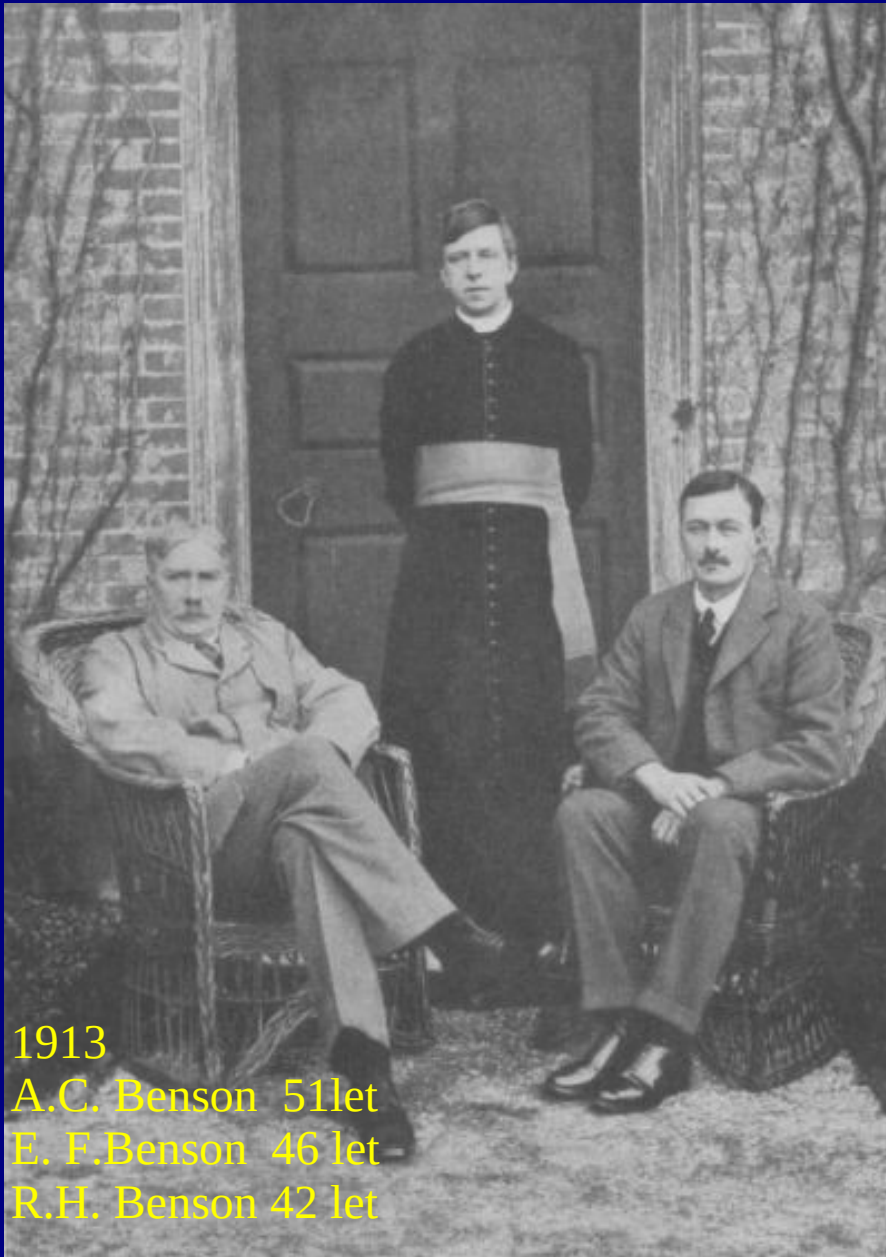
Zápory:

- Některý obsah se může zdát zastaralý nebo neodpovídající modernímu chápání.
- Některé části se mohou obtížně číst a vyžadují zvýšenou pozornost.
- Nevěřící nemusí přesvědčit, protože argumenty vycházejí z víry.
- Problémy s pravopisem a formátováním ve vydání pro Kindle mohou ovlivnit čitelnost.

(na základě 36 hodnocení čtenářů)

Tři bratři - 1913

(42 let)

1913

A.C. Benson 51let

E. F. Benson 46 let

R.H. Benson 42 let

Arthur Christopher Benson (1862 – 1925)

Mistr Magdalene College v Cambridge

Autor životopisů: Rossetiho, Fitzgeralda, Ruskina, ...

Autor dvou knih plných strašidelných příběhů

Autor textu korunovační ódy *Země naděje a slávy*

Autor vzpomínek na bratra Hugha

Edward Frederic Benson (1867 – 1940)

Autor 60 románů: Mapp a Lucia, ...

Autor mnoha a mnoha strašidelných povídek

Robert Hugh Benson (1871 – 1914)

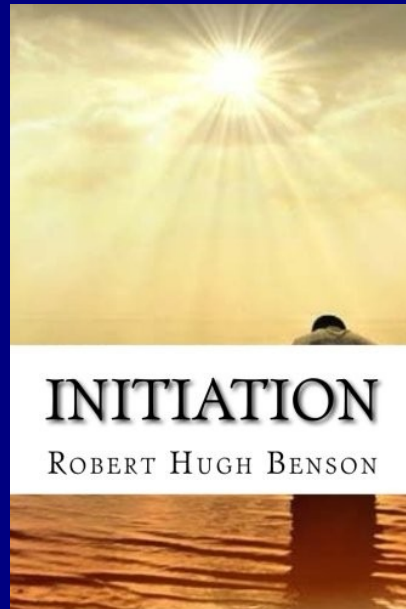
Autor 21 románů a 16 dalších knih

Papežův komoří

Monsignore

Český vydavatel spojil bratry v knize strašidelných příběhů
Muži, kteří zašli příliš daleko.

Initiation (Zasvěcení)

Pátý z „mainstreamových“ románů Roberta Hughena Bensona, poprvé vydaný v roce 1914, „Zasvěcení“ líčí vykoupení člověka neboli zasvěcení do jeho plného lidství prostřednictvím bolesti. Román zkoumá různé druhy bolesti, kterými jsou lidé postiženi – duchovní, psychické a fyzické – nic z toho si nezaslouží, přesto to všechno vede k většímu sebeuvědomění a pochopení toho, co znamená být člověkem. Navzdory ponurosti tématu je román zábavný i hluboký.

SIR NEVILL FANNING dělal nejméně tři věci najednou v soukromé jídelně hotelu Emanuele na Via Veneto v Římě. Jedl výborný oběd, pozoroval své spoluhosty a konverzaci paní Bessingtonové věnoval tolik pozornosti, kolik ta dáma vyžadovala.

Oddsfish!

Přesně vykreslenými historickými událostmi a místy jsou protkány fiktivní postavy, včetně vypravěče pana Rogera Mallocka a jeho sestřenice a milenky Dolly. Mallock je poslán papežem Inocencem XI. ke dvoru Karla II. jako diplomatický zástupce Vatikánu a stal se jeho důvěrníkem a jednal na základě Karlova smrtelného přání, aby se ten mohl vyzpovídat katolickému knězi a dostal od něj rozhřešení.

Smrt R. H. Bensona – 19. října 1914

(43 let)

4. října kázal v Salfordu, 5. října odešel do Ulverstonu, kde vedl misii, vrátil se s bolestmi. 11. října znovu kázal, ale nepoužil už žádné ze svých gest a zůstal stát na kazatelně. Pak trpěl a odpočíval v křesle. Další dny odpočíval a psal dopisy. Specialista objevil i zápal plic. Dostal jsem dopis ať hned přijedu. Jel jsem hned vlakem, na některých stanicích dav lidí s hudbou a písněmi doprovázel vojáky. Pro bolest hrdla nebyl schopen mluvit. Na druhý den mi doktor řekl, ať se raději přestěhuji z hotelu do domu. ...

Najednou řekl ošetřovatelce: "Sestro, je k něčemu, když vzdoruji smrti - vynakládám nějaké úsilí?" Sestra řekla: "Ne, Monsignore, buďte tak zticha, jak jen můžete." Jednou nebo dvakrát zvedl ruce, jako by se snažil nabrat dech, a trochu si povzdechl; ale nebyl tam žádný boj ani zjevná bolest. Promluvil ještě jednou a řekl: "Svou duši odevzdávám Bohu, Marii a Josefovi." ACB

Mysleli jsme si, že by měl být pohřben v Manchesteru; ale našel se papír s pokynem, že si přeje být pohřben v Hare Street, ve svém vlastním sadu, na úpatí své Kalvárie.

Kostel nalevo je patří katedrále sv. Jana v Salfordu, kde Hugh kázal své poslední kázání. Místnost, ve které zemřel, byla biskupská knihovna. Jedno z jejích oken je vidět v prvním patře nalevo od verandy.

Robert Hugh Benson

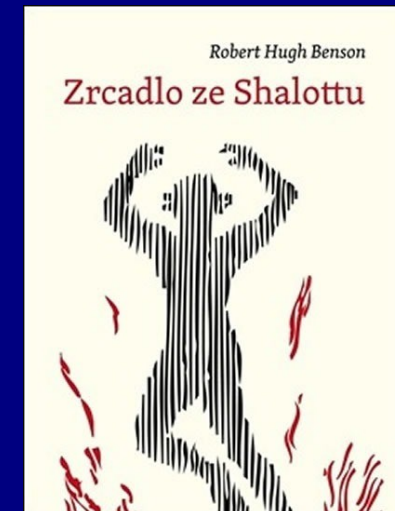
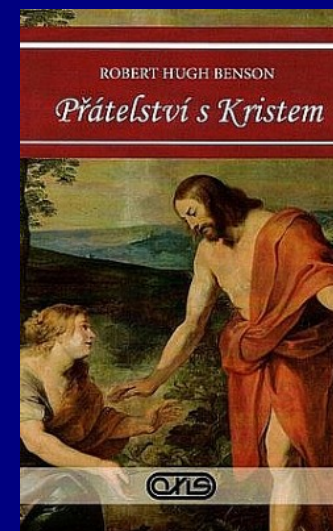
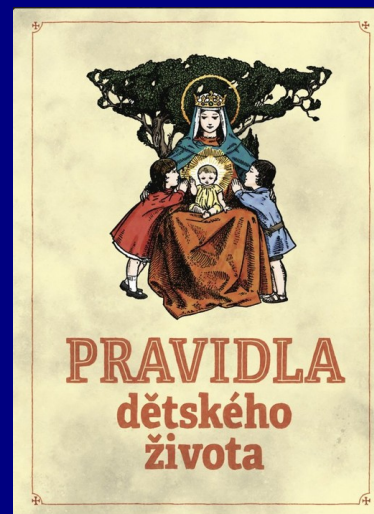
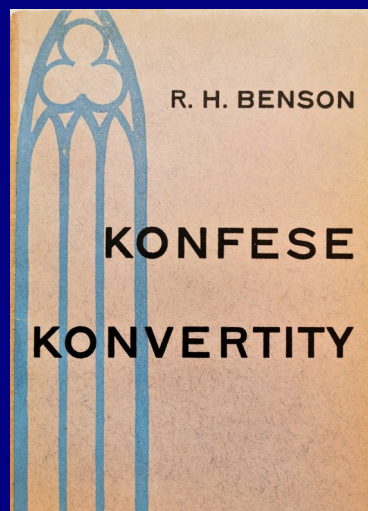
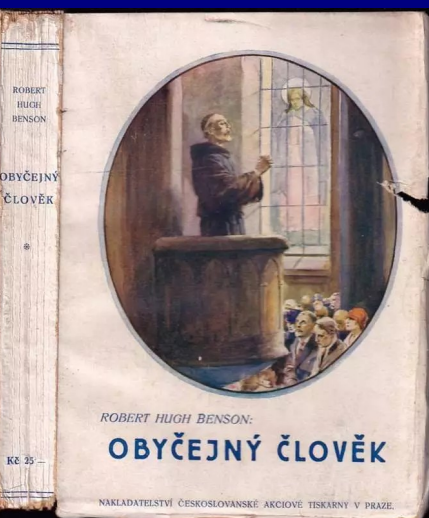
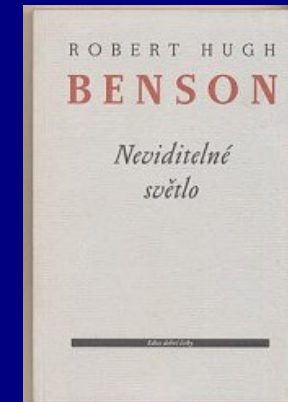
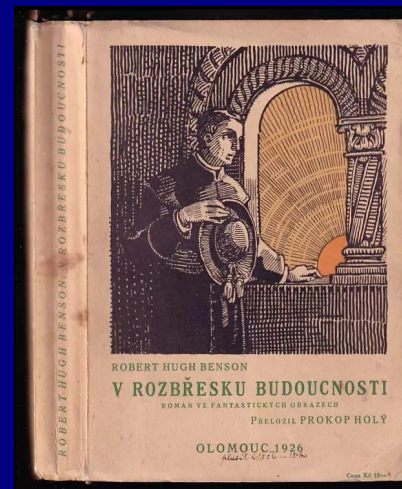
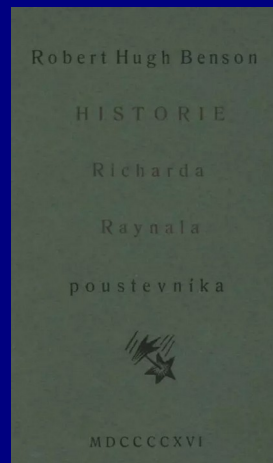
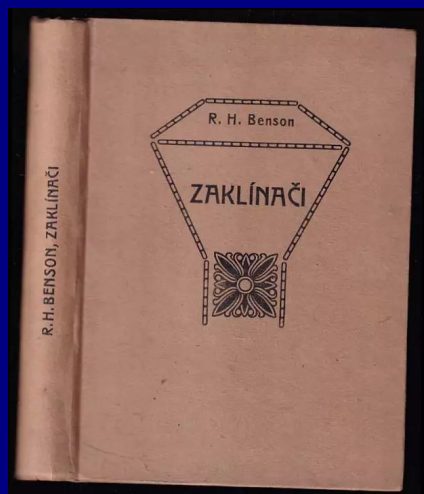
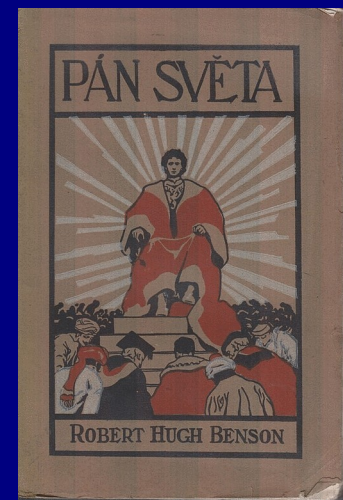

Jako katolík zjistil, že se splnily jeho sny a naplnily jeho naděje. Našel totiž život, který se pohybuje a dýchá uvnitř každého věrného vyznání, sílu, která doplňuje slabost a potlačuje rozptýlení, motiv k radostné oběti a šťastné poslušnosti.

Musel prostě zemřít a věnoval tomu svou rychlou energii, stejně jako to dělal životu. Nikdy jsem ho neviděl tak nádherného a vznešeného, jako byl v té poslední hrozné chvíli. Život nevyprchal, ale zdálo se, že ho ze sebe odhodil, takže to nebylo jako smrt unaveného muže, který se potápí k odpočinku, ale jako dychtivý přechod vojáka do jiné části pole.

ACB

Česká vydání knih R. H. Bensona

ROBERT HUGH BENSON

PÁN SVĚTA

chlup.net